72ste JAARGANG No. 9458 Vrijdag 4 November 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Komt arbeidsgeschil te Nieuwpoort voor het internationaal forum?

Willemstad. — Het geschil tussen de Mijnmaatschappij Curacao en de bij deze maatschappij werkzame arbeiders krijgt een internationaal aspect nu middels brief- en telegram-wisseling ook de buitenlandse arbeiders-organisaties in dit conflict zijn betrokken, en deze bereids hun medewerking hebben toegezegd tot ondersteuning van het standpunt van de werknemers. De ORIT, Organización Regional Internacional de Trabajadores, heeft het NVV benaderd ten gevolge waarvan de voorzitter van het NVV zich zal wenden tot de Nederlandse Minister President dr W. Drees teneinde een rapport te ontvangen omtrent het geschil. Voorts wordt er in de briefwisseling duidelijk op gezinspeeld het conflict de I.L.O. (International Labour Organization) ter beoordeling voor te leggen, terwijl ook de Amerikaanse Vakbond, de United Mineworkers of America, de grote organisatie van Lewis, heeft doen weten, dat de Amerikaanse organisatie alle mogelijke steun zou verlenen en zelfs — zo verzekerde men ons uit kringen van de vakbond — zijn reeds gelden van genoemde organisaties ontvangen, terwijl ook de binnenlandse organisaties hun steun verlenen.

Er bestaat kans dat fosfaatschepen uit Curacao worden geboycot

Het conflict is in een stadium gekomen, waarbij men slechts met zekerheid kan vaststellen, dat de vakbond een ernstige knauw heeft gekregen; doch betwijfeld mag worden of er reeds een overwinnaar in de strijd aan te wijzen is. Want ook al hebben de door de Overheid en werkgeefster getroffen maatregelen bewerkstelligd, dat de vakbond zich naar buiten niet meer manifesteren kan, het conflict is èn met de arrestatie van enkele vakbondsleden krachtens artikel ... bis Wetboek van Strafrecht èn met het ontslag van een groot aantal werknemers, nog lang niet uit de wereld geholpen.

Op de tweesprong

De economische structuur der Nederlandse Antillen wordt nadelig beïnvloed door de recente gebeurtenissen bij de Mijnmaatschappij. Een opgelost conflict is nu eenmaal een gunstige voedingsbodem voor onenigheid en het ontstaan van nieuwe haarden van onrust. Er heerst een zekere geladenheid in de arbeidswereld, omdat men getuige is geweest van een strijd tussen werknemer en werkgever, tijdens de welke de werknemers critiek geoefend hebben op de ... sociale behandeling, die zij ... hun werkgeefster ondervonden. ... is getuige geweest van een controverse, die door allerlei nevenoorzaken vertroebeld is.

Wij hebben al eens meer betoogd en het verloop van het geschil sterkt ons in deze opvatting —, dat ... partijen ernstige fouten hebben gemaakt. De United Miners Union of Curaçao vanwege haar weinig elegante manier van optreden tijdens het conflict, waarbij het merendeel van de zich noemende en tekenende vakbondleiders hebben bewezen, dat zij de nodige tact missen. Hun pamfletten waren onverstandig geredigeerd en ook al is er in de brandzaak op Nieuwpoort tot nu toe geen aanwijsbare schuldige te vinden, waaruit de misdadige medewerking van de Curaçaose Miners Union zou moeten blijken, ook al blijft de mogelijkheid van een ongeluk niet uitgesloten, de strijd aan de zijde van de Union gevoerd, is meer geleid door wrevel dan door gezond verstand.

Dat die wrevel onnodig is geprikkeld door een weinig verstandig optreden van de directie van de Mijnmaatschappij, die vertrouwelijke conversaties met landsbemiddelaar en andere instanties ter publicatie aanbood aan een plaatselijk dagblad, telent — wij wezen daar reeds eerder op — het weinige begrip voor de situatie. Buitendien was deze handelwijze niet bevorderlijk voor het kweken van die sfeer, waarin besprekingen als de onderhavige slechts kunnen slagen.

Temidden der problemen

Zo zitten wij thans temidden van een niet opgelost conflict, met een in de Staten aanhangig gemaakte, ontwerp-landsverordening, bedoelende artikel ... bis van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao te elimineren, en een aantal briefwisselingen en perspublicaties, waarin rijkelijk het standpunt van de directie van de Curaçaose Mijnmaatschappij is uiteengezet. Dat die bekendmakingen eenzijdig te werk is gegaan, behoeft geen betoog. En dat in de lawine van berichten wel eens wat belangrijks werd vergeten, evenmin. Zo bv. heeft het publiek nooit kennis genomen van een schrijven van de Union dd. 1 november jl., waarvan de inhoud als volgt luidt:

„Hierbij wil de United Miners Union of Curaçao nogmaals haar bereidheid te kennen geven om via een bespreking met de Maatschappij tot een oplossing te komen van het huidige tussen U en ons bestaande arbeidsgeschil.

Als basis van deze eventueel te houden bespreking zou kunnen dienen de indertijd middels de landsbemiddelaar door U aangeboden regeling. Ter vermijding van enig misverstand wil de U.M.U.C. hierbij vaststellen, dat ook zij het middel van staking slechts zeer ongaarne toepast.

Deze gedachtengang heeft ons indertijd tot de landsbemiddelaar doen verklaren, dat wij bereid waren op basis van de door de Maatschappij gedane voorstellen te onderhandelen.

Wij willen hierbij uitdrukkelijk verklaren, dat het middel van de staking door ons nooit is gehanteerd of zal worden gebruikt met het doel een voedingsbodem te scheppen voor het plegen van onwettige handelingen, door welke personen of instelling dan ook.

Wij doen een dringend beroep op U om via besprekingen met onze organisatie tot een oplossing van het geschil te komen. Indien U bereid zou zijn om besprekingen met ons te openen, zullen wij onze leden op korte termijn adviseren het werk bij Uw maatschappij te hervatten.

De U.M.U.C. wil hierbij vaststellen, dat de arbeidsvrede is verstoord tengevolge van Uw weigering om met onze, door de Landsregering erkende organisatie, welke de overgrote meerderheid van de werknemers in dienst bij Uw maatschappij omvat, te spreken.

Deze brief is met geen ander doel

(Vervolg op pag. 6)

Ontslagen stakers naar huis

Willemstad. — Hedenmorgen is een groot aantal arbeiders, dat ontslagen is door de Mijnmaatschappij Nieuwpoort, ingescheept op het Franse „Antilles", met welk schip zij naar hun eigen land zullen terugkeren.

Hedenmiddag vertrekken nog 60 arbeiders met de droomboot „Antilia", die omstreeks 12 uur op Curaçao wordt verwacht.

Staten gaan vergaderen

Willemstad. — Maandagavond zullen de Staten in openbare Vergadering bijeenkomen ter behandeling van een agenda, waarop o.m. prijkt het voorstel Bikker tot wijziging van het wetboek van strafrecht.

Hier zijn de Surinaamse Granman op audiëntie bij Koningin en Prins in het Gouvernementshuis te Paramaribo. Men ziet, met hoeveel belangstelling de Koningin luistert naar de uiteenzetting van een hunner.

Suikerrietaanplanting op Bovenwinden?

Willemstad. — De Statenvoorzitter Juancho Yrausquin, die Woensdag a.s. naar New York zal vertrekken in verband met de behandeling van de rapportagekwestie, zal na zijn bezoek in de Verenigde Staten naar Venezuela gaan. Ongeveer in Februari wordt de heer Yrausquin dan weer terugverwacht op Curaçao. Hedenochtend verklaarde de Statenvoorzitter tegenover onze redacteur dat hij, wanneer hij terugkomt, andere plannen zal onthullen welke betrekking hebben op de Bovenwindse eilanden.

De Industrias Pamperos C.A. heeft namelijk interesse getoond voor de aanplanting van suikerriet op deze eilanden. De heer Yrausquin zeide echter niets meer te kunnen mededelen aangezien het nogal prematuur is er al mededelingen over te doen.

Met betrekking tot zijn reis naar de V.S. zeide de heer Yrausquin kwasi-ernstig tot onze redacteur dat hij niet reislustig is, waarbij hij glimlachte.

Het Koninklijk Bezoek aan Suriname

PRINS BERNHARD ter visvangst op Trapoen

KONINGIN ziet woeste vennen van Sarah

Paramaribo. — Koningin Juliana en Prins Bernhard scheepten zich gisteren rond het middaguur in en begaven zich naar Paradise, iets verder de Nickerie-rivier op. Daar aangekomen werd overgestapt in auto's en een rondrit gemaakt door het Nickerie-district, waarbij onder andere een kort bezoek werd gebracht aan het experimenteel bedrijf in de Prins Bernhardpolder.

De schoolkinderen ontbraken natuurlijk niet en brachten in Hamptoncourtpolder het Koninklijk Paar een zanghulde. Terwijl de Koningin in de Westelijke polders een ziekenhuis bezocht, inspecteerde Prins Bernhard een kampement van de Koninklijke Landmacht. Ook de Corantijn- en Clarapolders werden bezocht en daarna ging het terug naar Nieuw Nickerie, waar ten huize van de districtscommissaris een receptie plaats vond met als een der gasten de gouverneur van Brits Guyana, Sir Patrick Rennison, die zo juist hier zijn opwachting kwam maken. Terwijl de bevolking vuurwerk afstak, scheepten Koningin en Prins met hun gezelschap zich rond zeven uur weer in aan boord van de „Willem van der Zaan" en werd weer zee gekozen, ditmaal om tijdens de nacht naar Coronie te varen.

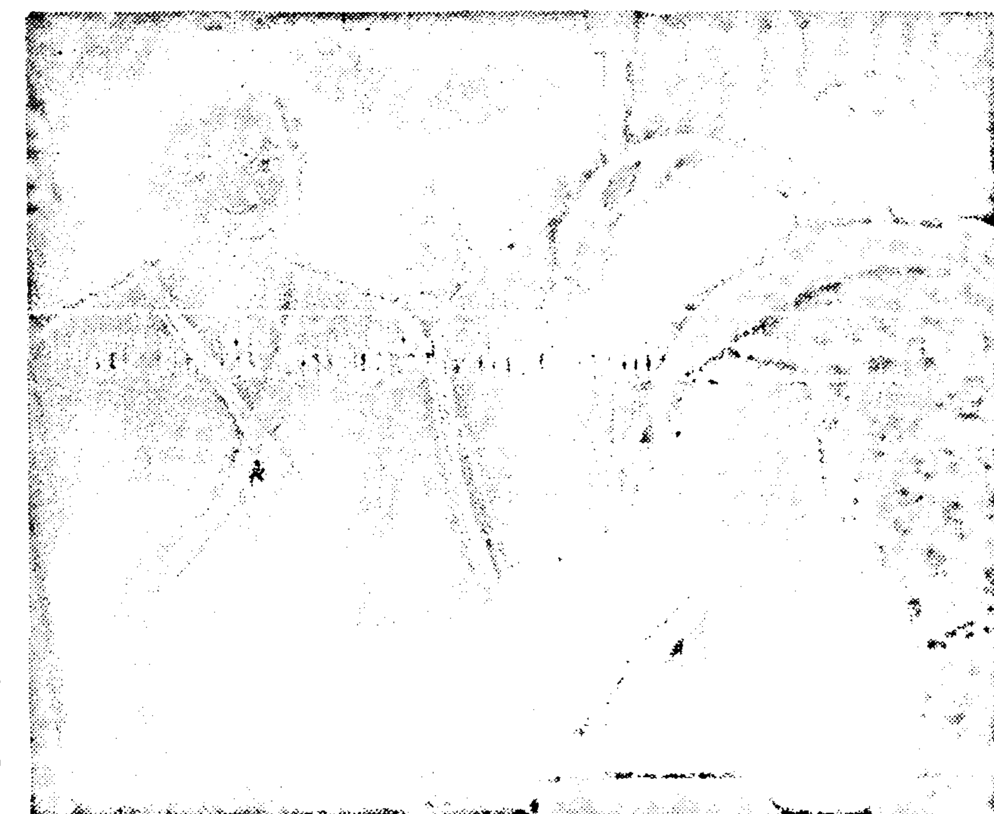
Kort na het aanbreken van de dag verliet Prins Bernhard hedenmorgen het oorlogsschip om tezamen met kolonel Boer en commissaris Douglas te gaan vissen op Trapoen in de Coesewyne-rivier. De Koningin en Haar gevolg ontscheepten zich rond 8 uur en werden op allerhartelijkste wijze ontvangen door bevolking en autoriteiten met de heer J. L. Wijngaarde, de districtscommissaris van Coronie, aan het hoofd en de leden van de onderafdeling der N.P.V. als erewacht.

Per auto werd nu een rondrit gemaakt, die het gezelschap door Coronie voerde en vandaar naar Ingikondre. Hier maakten de hoofdlieden der omliggende polders hun opwachting bij de Vorstin. Ook bij Mary's Hope werd halt gehouden om de geestelijken en de soeurs gelegenheid te geven de Koningin te begroeten. Via het vliegveld voor binnenlands verkeer en de proefvelden van het departement van landbouw werd de Indonesische nederzetting Soemberedjo bereikt en daarna langs het zoetwaterkanaal de woning van de districtscommissaris. Bij het overschrijden van dit kanaal werd als bijzondere begroeting een kanonschot gelost. Ongeveer een half uur lang verbleef de Vorstin in de woning van Haar bestuursambtenaar, van welke rustperiode de schooljeugd, begeleid door het plaatselijk muziekcorps, gebruik maakte om een zanghulde te brengen.

Coronie is eigenlijk één grote cocostuin en het lag dan ook voor de hand, dat de Koningin enkele bedrijven, waar deze nuttige vruchten worden verwerkt, bezocht. Te Clyde/Salem werd op een der percelen de primitieve cocos-oliebereiding gedemonstreerd; te Sarah Leasowes de machinale cocosoliebereiding. De rijtoer ging tot Burnside, het eind van de Coroniaanse hoofdweg, van waar uit men een prachtig uitzicht had op de woeste vennen van Sarah. Hier kreeg men wel een duidelijk beeld van de woestheid der natuur, die de pionierslandbouwers in dit deel van Suriname moeten overwinnen. Het gezelschap ging daarna terug naar Coppenamepunt, waar men zich inscheepte aan boord van de „Willem van der Zaan" om de lunch te gebruiken.

Minister te zwaar voor ballon

Paramaribo. — Dezer dagen is op het portterrein bij het gouvernementshuis Nederlands grootste ballon voor de feestopstijgingen te Paramaribo tijdens het Koninklijk Bezoek opgestegen. Een minister en een gast werden te zwaar bevonden, toch werden reeds door 30 passagiers opstijgingen gemaakt, waarbij men een reportage uit de ballonmand deed. De ballon was het mikpunt van militaire zoeklichten, aldus kon geheel Paramaribo van een romantisch schouwspel genieten. De ballon wordt opnieuw gevuld met gas uit de zojuist gereed gekomen oliestook installatie. Ook minister van financiën, Smit en de districtscommissaris staan op de lijst van ballon-dopelingen.

Koningin Juliana bekijkt nauwkeurig de klederdracht van een Indiaan, die Haar komt begroeten.

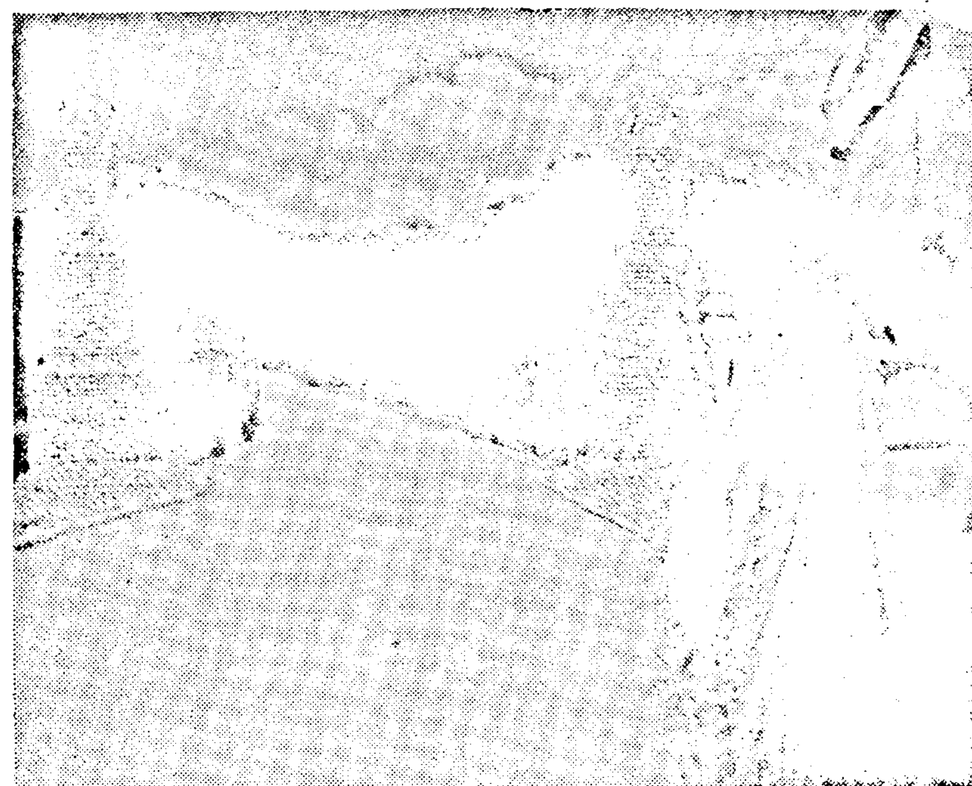
Milaan. — Door de ontploffing van een gascylinder in een koelfabriek in Milaan zijn dezer dagen 3 arbeiders om het leven gekomen en 2 gewond.

Stakjng bij Olie-Mij. in Indonesie

Djakarta. — Achtduizend arbeiders van de raffinaderij van de oliemaatschappij S.V.P.M. in Sungei Gerong bij Palembang en meer dan 2.000 arbeiders van het boortterrein in Pendopo van dezelfde maatschappij zijn Woensdag in staking gegaan. Per etmaal veroorzaakt deze staking een verlies van 7 millioen liter olie. Het conflict gaat om de verstrekking van gratis rijst en de basis voor een duurtetoeslag. De locale commissie ter beslechting van arbeidsgeschillen heeft een oplossing voorgesteld, die de maatschappij aanvaardde, doch de vakbond van de olie-arbeiders, de Perbum, heeft afgewezen.

Goede wijnoogst in Frankrijk

Parijs. — De afgelopen mooie zomer is de oorzaak van een bijzonder goede wijnoogst in Frankrijk. Zowel in Frankrijk als in Algerije verwacht men dit jaar eersteklas wijn. De wijndruiven zijn van een uitzonderlijk hoge kwaliteit. De wijn van 1955, zo wordt door druiventelers meegedeeld, zal niet alleen van prima kwaliteit zijn maar zal tevens sterker zijn dan de voorgaande jaren door een hoger alcoholpercentage van de druiven.

Op deze originele wijze bracht de Surinaamse bevolking hulde aan Koningin en Prins. Een poort van sinaasappels met een aanrij-gedeelte van met sinaasappels versierde palmbladen.

Dirigent Wessels maakt ernstige val

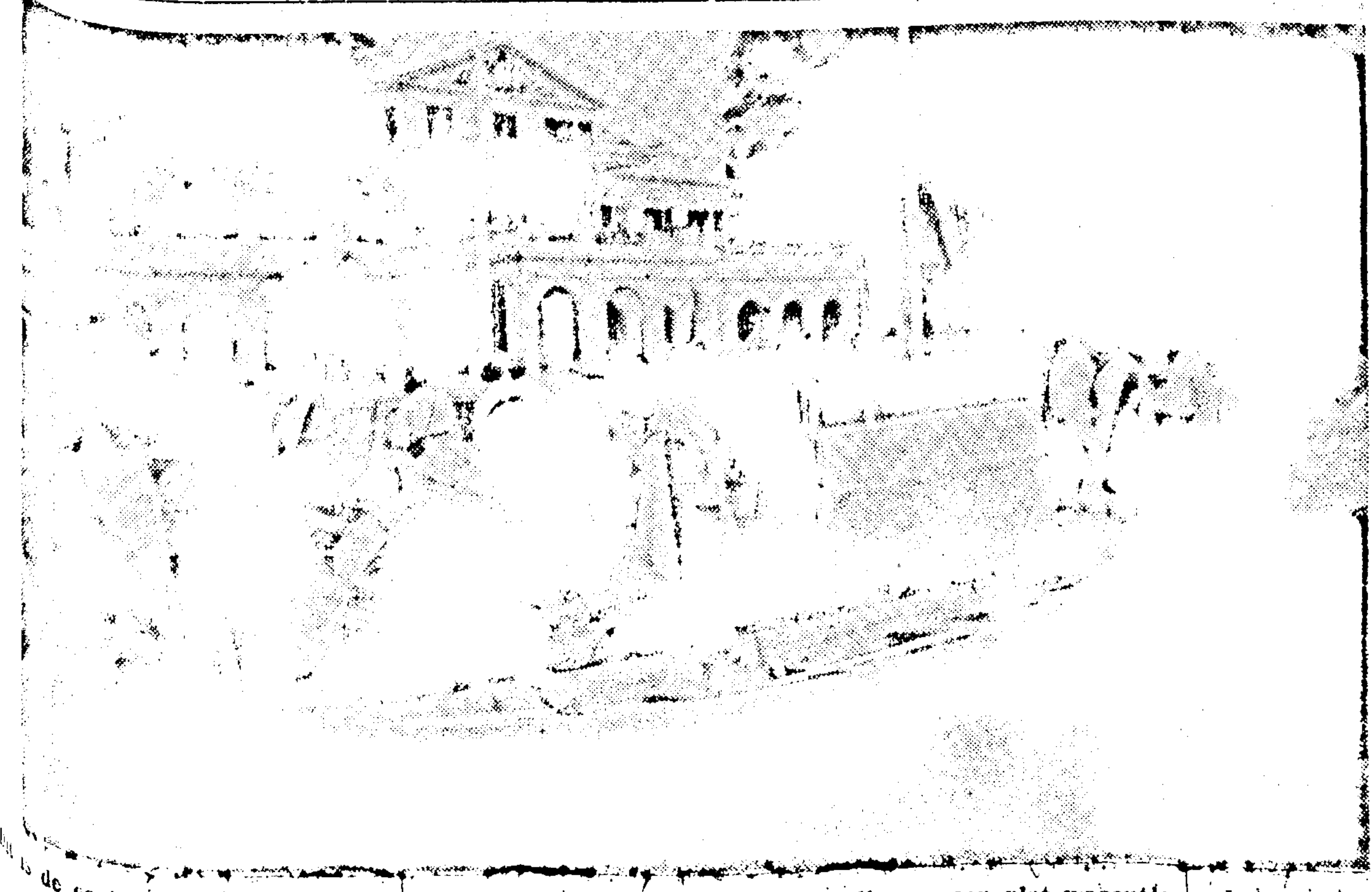
Rotterdam. — De „Nieuwe Rotterdamse Courant" meldt, dat zich Woensdag te Paramaribo een ongelukkig incident heeft voorgedaan. Tijdens een repetitie in het Cultuurcentrum viel de dirigent E. R. Wessels, die een stap achteruit deed, van het podium en brak een elleboog. De ijlings toegeschoten orkestleden brachten hem per auto naar het ziekenhuis. Deze ongelukkige val veroorzaakt moeilijkheden voor het galaconcert vanavond, doch aangenomen wordt, dat men tijdig een vervanger zal kunnen vinden. Voor de actieve leider van het Surinaams Philharmonisch Orkest is het niettemin een ernstige teleurstelling.

Margaret besliste uit eigen vrije wil

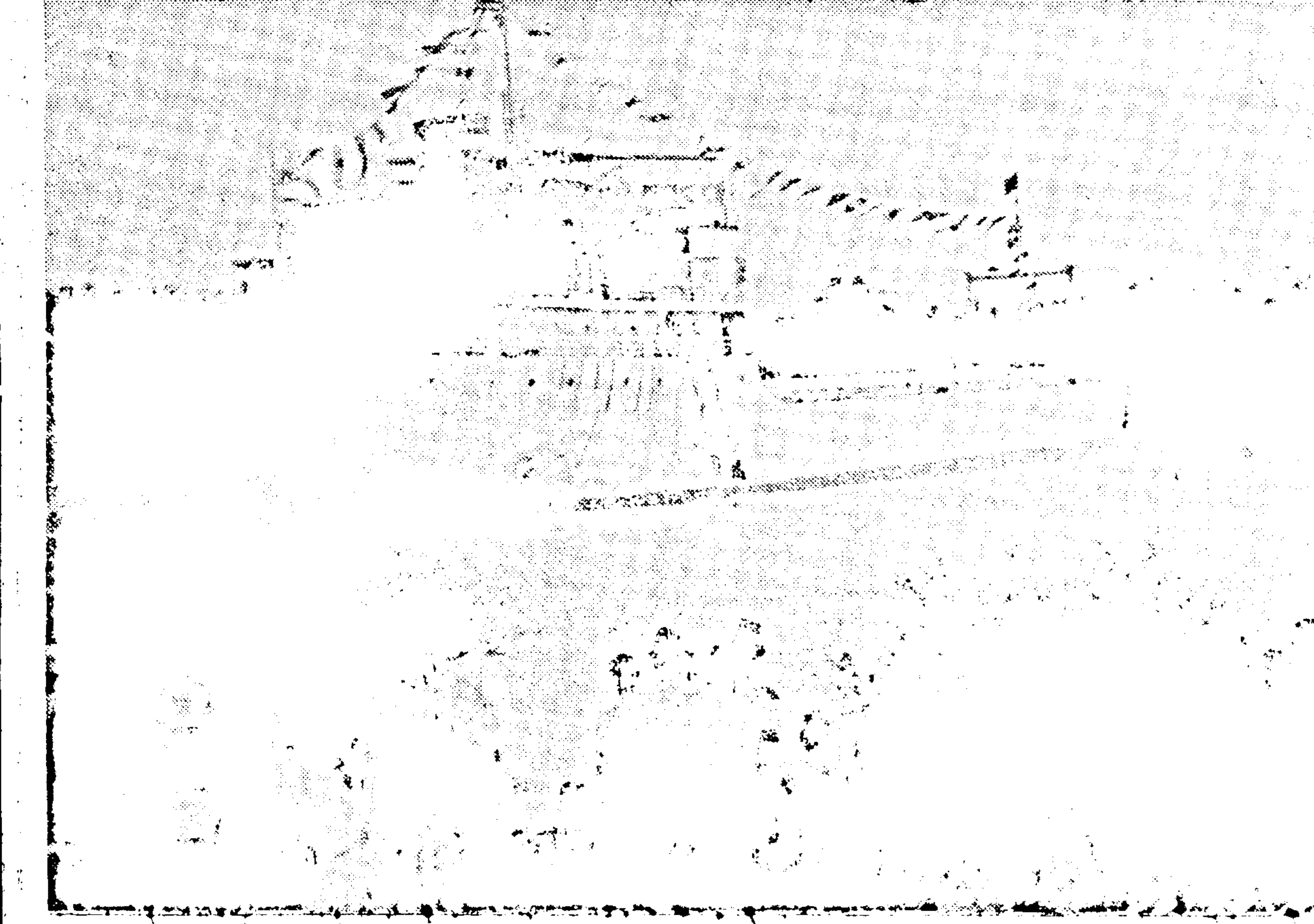
Londen. — Dr. Fisher, aartsbisschop van Canterbury heeft in een voor de televisie uitgezonden vraaggesprek in paleis Lambeth verklaard, dat de kerk geen druk op prinses Margaret oefende met betrekking tot haar besluit ten aanzien van captain Townsend. Hij voegde eraan toe: „De prinses besliste uit eigen vrije wil".

Plannen tot bouw van raffinaderij bij Maracaibo

Caracas. — Het bulletin van de Venezolaans-Nederlandse Kamer van Koophandel meldt, dat de Richmond Ptro. Cy in de omgeving van San Francisco, 20 km ten Zuiden van Maracaibo een raffinaderij zal oprichten die zich voorlopig zal bezighouden met de productie van benzine, stookolie en asfalt.

Dit is de corjaal, die het Koninklijk Paar ten geschenke kreeg en welke op een plat wagentje op het Gouvernementsplein werd aangereden.

Dit is de gepavoiseerde „Prospector", waarmede Koningin Juliana langs de oevers van de Cottica voer om een indruk te krijgen van het machtige Surinaamse landschap.

HET BUDGET ONDERZOEK

Er moet beter inzicht komen in levenspeil van de kleine man

Een Antilliaans belang

Het budgetonderzoek van het Departement Sociale en Economische Zaken is geen Antilliaanse uitvinding. In de V.S., in België, in Zwitserland, in Nederland en elders hebben dergelijke onderzoekingen reeds plaatsgevonden. In Nederland betrof het onderzoek in 1951 een drieduizendtal gezinnen.

De Ministers van Economische Zaken heeft in zijn onlangs gehouden radiotoespraak reeds het nut van een budgetonderzoek aangeduid. Het sociaal economisch beleid van de Regering kan niet doelmatig zijn, zolang geen concrete gegevens omtrent het levenspeil van de bevolking bekend zijn, terwijl het verkrijgen van een inzicht in de voedingstoestand van de bevolking met behulp van de cijfers van het budgetonderzoek de medici in staat kan stellen om nuttige aanwijzingen te geven omtrent noodzakelijke aanvullingen van het menu.

In Zwitserland is onlangs het resultaat gepubliceerd van een budgetonderzoek, ingesteld door het Zwitserse Federale Bureau voor Nijverheid, Kunst en Handwerk onder de naam: „Hoe leeft een Zwitsers gezin". De verkregen cijfers tonen aan, dat een Zwitsers arbeidersgezin nu slechts 2,7% van zijn totale uitgaven voor alcohol en tabak uitgeeft, tegen 3,6% in de tijd van vóór de laatste oorlog dat de huishuur nog slechts 12,6% innam in het huishoudbudget tegen 17% vroeger: dat het brood een steeds kleinere rol speelt bij de samenstelling van het menu, terwijl melk en zuivelproducten bijna een vierde deel uitmaken van alle uitgaven voor levensmiddelen en vlees (vis) en fruit elk een vijfde; dat de percentages voor beambten en handelsbedienden iets anders liggen dan bij de arbeiders; dat door alle drie groepen meer werd uitgegeven voor meubilering, verstrooiing, verzekeringen enz.

Uit de gegeven cijfers zal het de Zwitserse Regering b.v. duidelijk kunnen zijn, dat een eventuele stijging van de meelspijzen van geringere invloed op het uitgaven-budget der arbeidersklasse zal zijn dan voorheen het geval was, terwijl een stijging der meubelprijzen omgekeerd van grote invloed is. De daling van de verbruikscijfers voor alcohol wijst er op dat de propaganda — in welke vorm dan ook — tegen alcoholmisbruik succes heeft gehad. De gegeven cijfers leren, dat het menu van de Zwitserse arbeiders en kleine ambtenaren aan goede eisen

laatste te beperken — dit ook voor de Antilliaanse arbeiders en beambten zeggen?

Het is hoog tijd dat een beter inzicht wordt verkregen in het levenspeil van de gewone man. En dat is alleen te verkrijgen door een budtgetonderzoek dat zich over een genoegzaam groot aantal gezinnen uitstrekt om daaruit cijfers te verkrijgen die voor de bevolkingsgroep in haar geheel geldend zijn.

Schroom om aan het onderzoek mee te werken lijkt misplaatst. De door het Departement Sociale en Economische Zaken getroffen maatregelen zijn, gelijk die in Nederland en elders, van dien aard dat niet gevreesd behoeft te worden dat de verstrekte gegevens in Roddel straat zullen worden gevent.

Dat het budgetonderzoek een groot succes moge worden is het belang van de Ned. Antillen en zijn bewoners.

A.A.M. Struycken.

Muziek-uitvoering op Brion-plein

Willemstad. — Het muziekkorps "Sta Cecilia" zal op Zondag 6 November 1955 om 19.30 uur o.l.v. de heer J. M. Veeris een muziekuitvoering geven in de kiosk op het Brionplein.

Het programma luidt:

Wilhelmus. 1. Unterm Freiheitssein, Marsch, Blankenburg. 2. Adieu Bourgogne, Overture, Mourgue. 3. Die Dorfmusik, Wals. 4. No Dudes, Danza, I. Madera. 5. 24 de Abril, Wals, Max Mathilde. — Pauze — 6. Kaiser Friedrich, Marsch, Friedeman. 7. Potpouri Populaire n. 8, Renaud. 8. Diverse stukken.

Willemstad. — In Campo Alegre sloeg de man M zijn tegenstander R neer. Beiden werden door de M.B. naar Rio Canario overgebracht.

Bacchus wilde de tijd weten

Willemstad. — De man F deed aangifte van diefstal van zijn polshorloge dat hem in het Recreationpark was ontvreemd. De recherche trof ter plaatse een zekere B aan die behoorlijk onder de invloed van alcohol was, en het horloge om zijn pols had....

Ingebroken

Willemstad. — Gisteren werd een inbraak gemeld in de Timmerfabriek op Salinja. Tot nu toe wordt er niets vermist. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren 1 lichte aanrijding, en twee zware. In de Columbusstraat slipte een gouvernementsbestelauto op het natte wegdek en botste tegen het winkelpand "La Victoria" aan.

Door de hevige regenbui, slipte op de Schottegatweg ter hoogte van de Rotonde een truck, sloeg tegen de trottoir op, en kantelde vervolgens om. De materiele schade bedraagt ongeveer f 1300,—. Bij deze aanrijding liet ook een verkeersbord het leven.

Goed afgekomen

Willemstad. — Op de Santa Rosaweg ter hoogte van de R.K. School werd een jongentje, dat onvoorzichtig de rijweg overstak, door een busje gegrepen. Het ventje kwam met een bult op het hoofd, en de schrik vrij!

Inzendingen voor ALCOA Contest op Caraibische Tour

Willemstad. — De Alcoa Steamship Co. heeft te New York bekend gemaakt, dat deze maatschappij een tentoonstelling van de ingezonden werken voor het Alcoa Art Contest, die gedurende een jaar lang door de Verenigde Staten en het Caraïbische gebied zal reizen, zal sponsoren. Deze werken zijn gemaakt door jonge schilders van Amerika en het Caraïbische gebied en werden de vorige maand in New York tentoongesteld. Maar liefst 138 prijzen werden aan de artisten van de schilderijen en schetsen toegekend. Tijdens de genodigden-expositie, welke plaats vond in New Yorks National Academy of Design, bleek, dat de opinie van de meeste bezoekers, waaronder critici, schrijvers en diplomaten was, dat zulk een reis van de tentoonstelling zelfs gewenst is.

Deze mening werd onderstreept door de vele aanvragen, welke de Alcoa mocht ontvangen om de tentoonstelling uit te lenen aan musea in de Verenigde Staten en Canada. De Alcoa Steamship Co. zal alle 138 werkstukken op deze reizende tentoonstelling meesturen. De eerste plaats waar deze werken worden geëxposeerd, is New York, en wel in december.

In het begin van het volgend jaar zal de maatschappij de kunstwerken naar het Caraïbische gebied zenden. In elk van de 14 landen, die hebben deelgenomen aan het Alcoa Art Contest, worden de schilderijen ongeveer twee weken tentoongesteld.

Het is in verband met de grote interesse, die er in het Caraïbische gebied bestaat, dat de Alcoa besloot de schilderwerken het eerst naar dit gebied te sturen.

Echter hoopt de maatschappij, dat aan het einde van deze reis van schilderijen, deze toch naar de vele aanvragers kunnen worden gezonden om in de Verenigde Staten en Canada te worden geëxposeerd.

De route, welke de tentoonstelling zal volgen, is nog niet bekend gemaakt, aangezien men de schema's voor het transport eerst moet vaststellen.

De veertien deeinemende landen zijn: Barbados, Brits Guyana, Sto Domingo, Martinique (voor de Franse eilanden), Haiti, Jamaica, Antigua (voor de Leeward-eilanden), Curaçao (voor de Antillen), Puerto Rico, Suriname, Trinidad, St Thomas (voor de U.S. Maagdeneilanden), Caracas (voor Venezuela) en Grenada (voor de Windwardeilanden).

Het moge opgemerkt worden, dat nimmer tevoren een dergelijke reizende tentoonstelling van zovele werken van jonge schilders werd georganiseerd.

De Alcoa heeft 27 werken uitgekozen, die gebruikt worden in advertenties, reisfolders en brochures voor reisbureau's en het publiek in het algemeen.

Interested in girls

Willemstad. — Vanuit de Bramendiweg werd assistentie gevraagd voor een man die zich aldaar vreemd gedroeg en tamelijk veel interesse had voor de dienstmeisjes. Bij aankomst van de politie was de vogel gevlogen.

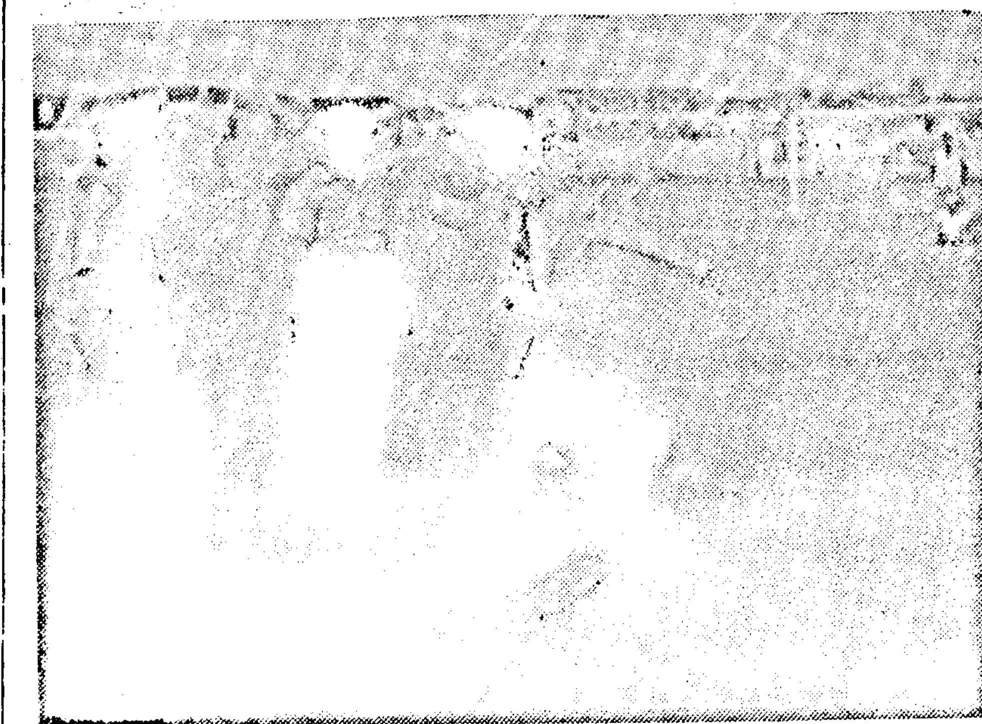
Curom relayeert Nederland-Noorwegen

Willemstad. — Naar men ons mededeelde zal de Curom op Zondagmorgen aanstaande de voetbalwedstrijd Nederland — Noorwegen relayeren. Deze uitzending geschiedt vanaf 8.40 uur, in samenwerking met Radio Nederland Wereldomroep.

Verder zendt de Curom hedenavond de eerste twee bedrijven uit van Shakespear's "Julius Cesar". Dit met de artisten Orson Welles en Edgar Barrier en medewerkers van het Mercury theater. Deze uitzending vindt plaats van 9.15 tot 10.00 uur.

Geit verslonden

Willemstad. — De bewoners van de Kolonelsweg verzochten gisteren politie-assistentie daar een geit door honden was aangevallen en verslonden werd. Bij aankomst werd door een patrouille inderdaad een drietal honden aangetroffen die een geit aan het verslinden waren. Daar het niet de eerste keer is dat de honden zich aan andermans eigendom hadden vergrepen, werden zij door de agenten afgemaakt.
voldoet. Kan men — om zich tot het

In het Rifstadion werd gistermiddag een baseballwedstrijd gespeeld tussen de A.M.S. en het Radulphus College. Deze wedstrijd is de eerste van een serie in een soort sport-olympiade welke gehouden wordt tussen de A.M.S., het Radulphus College en Maria Immaculata. De wnd. Inspecteur van Onderwijs van As, opende de wedstrijd met de eerste worp. Het Radulphus College bleek sterker te zijn want zij wonnen met 11-3 van de A.M.S. De winnende pitcher was Vlaun, de verliezende Giuana.

Scherpenheuvel: land van melk en HONING!

Scherpenheuvel. — Dat Scherpenheuvel een land van melk en honing (en vooral van honing) is, bewijst het feit, dat „imker" frater Carlos Sprockel gisteren 1055 pond honing geslingerd heeft, nadat hij op 15 September j.l. nog pas 1045 pond gewonnen had en op 3 Maart van dit jaar 1100 pond. Dat wil dus zeggen: in totaal 3200 pond honing in 8 maanden tijd! Dat is geen kleinigheid!

Het gaat natuurlijk niet ieder jaar zo naar de zin van frater Carlos en zijn jeugdige helpers. Er is in de voorbije maanden veel regen gevallen, waardoor de Knoek doorlopend bloeide en de lieve bijtjes dus ijverig konden doorwerken. Hetgeen de nijvere diertjes dan ook gedaan hebben. En zo rijen zich op Scherpenheuvel de potten met de heerlijke godenspijs aaneen, tot vreugde van het jonge volkje en.. de fraters!

Verbeterde handelsstatistiek

Regering geeft Statistisch Bureau opdracht invoer volume en prijzen te berekenen

Willemstad. — De Handelsstatistiek van de Nederlandse Antillen wordt sinds Januari 1954 samengesteld door de Afdeling Statistiek van het Departement Sociale en Economische Zaken. De methode van samenstelling welke sedert die datum wordt gevolgd is die welke door de Statistische Commissie van de Verenigde Naties werd ontworpen.

Dat als gevolg daarvan het inzicht in de In- en Uitvoer van ons land aanmerkelijk is verbeterd, is inmiddels duidelijk gebleken. Zo betekent b.v. de nieuwe indeling der handelsgoederen niet alleen voor onze eigen importeurs een grote vooruitgang, maar is hierdoor ook een internationale vergelijkbaarheid mogelijk geworden, met als resultaat dat de in- en uitvoercijfers van de verschillende groepen van artikelen in de Statistische Publicaties van de Verenigde Naties kunnen worden opgenomen.

Aan die in- en uitvoerstatistiek ontbraken tot dusver echter nog de **volume** en de prijsindices. De **invoerwaarde** hangt af van het **volume** en van de **prijzen** van de invoer. Daalt de ingevoerde hoeveelheid, dan heeft de invoerwaarde de tendens om eveneens te dalen, hetgeen evenzeer het geval is wanneer de invoerprijs daalt. Een betrekkelijk eenvoudige situatie ontstaat wanneer èn hoeveelheid èn prijzen dalen. In dat geval zal er namelijk geen twijfel over bestaan dat ook de invoerwaarde daalt.

Een gecompliceerder situatie ontstaat evenwel wanneer de ingevoerde hoeveelheid stijgt en de invoerprijs daalt. Door de eerste oorzaak zou dan — zoals gezegd — de invoerwaarde stijgen, maar door de tweede oorzaak zou dan de invoerwaarde dalen. Wat dan in feite gebeurt, wordt bepaald door de **mate** van stijging van de hoeveelheid en door de **mate** van daling van daling van de prijzen,

Is over deze mate van daling en stijging niets bekend, dan verkeert men daarmede dus in onzekerheid omtrent de Economische betekenis van de daling of stijging van de invoerwaarde.

Nog erger wordt het, indien niet alleen de kennis ontbreekt omtrent de mate van stijging en daling van volumina en prijzen, maar wanneer bovendien de **richting** waarin deze zich bewogen onbekend is. In dat geval weet men dus niet of een daling van de invoerwaarde veroorzaakt wordt door een daling van het invoervolume, van de invoerprijzen of van een combinatie daarvan.

Het is om deze reden dat men er in het buitenland toe overgegaan is om een berekening te maken van de zgn. Indices van het Invoervolume en van de Invoerprijs, waardoor men dus het hierboven aangegeven inzicht in het verloop van volumina en prijzen krijgt om daarmede de economische betekenis van het verloop van de invoerwaarde te kunnen nagaan.

De Regering heeft gemeend er goed aan te doen om ons statistisch bureau ter completering van de alreeds bestaande in- en uitvoerstatistiek een soortgelijke opdracht te geven.

„Club der Gezelligheid" naar andere plaats

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de Club de Gezelligheid in de loop van het volgend jaar naar een andere behuizing moeten omzien. Het clubgebouw op de hoek van Handelskade en Breedestraat, zo karakteristiek gelegen op een knooppunt van druk verkeer, heeft reeds vele en lange jaren de 85-jarige Sociëteit tot onderkomen gediend. Doch de N.V. L. H. Penha & Sons heeft expansie ruimte nodig voor haar bedrijf.

Vermoedelijk zal nu de Societeit worden ondergebracht in het bovengebouw van Troost aan de Handelskade.

Vechtersbazen onderhouden

Willemstad. — Aan de wacht verscheen de man Q die mededeelde dat hij een zeeman een klap had gegeven, daar deze hem had uitgescholden. Even later kwam de „geslagene" aan de wacht en vertelde het geval op zijn manier. Beide heren zijn door de politie onderhouden.

Op logies

Willemstad. — De recherche hield gisteren de man S aan, die een tijdje geleden een dame op het Brionplein van haar geldkistje had ontvreemd. S logeert thans bij de politie.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 5.

Met grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onze zoon

MENNO JAN

J. Bouma
B. Bouma-Smidt

Curaçao, 3 Nov. 1955
Kraamkliniek Zeelandia

„Welkom" roepen wij ons pasgeboren zoontje en broertje toe, dat bij het H. Doopsel de namen ontving van

Christian Irwin Anthony

A. R. CAPELLO
G. M. CAPELLO-MATHEEUWS
LOUISE - FRED en MARIËLLE

St. Elisabeth Hospitaal
Curaçao, 3 November 1955

Semi-prof.-voetballers in Nederland vormen vakbond

„Besloten" club-voetbal-pools leiden bloeiend bestaan

De zakenman, die een vooruitziende blik mist en steeds achter de gebeurtenissen aan loopt, zodat die gebeurtenissen hem dwingen en hij er zelf geen enkele invloed op heeft, brengt het doorgaans niet ver. In de meeste gevallen verdwijnt hij en nemen anderen zijn plaats in. Gold deze harde wet evenens voor de sportbonden, reeds lang zou de Kon. Ned. Voetbalbond zijn vervangen door een andere organisatie. Want de KNVB is wel een zeer typisch voorbeeld van een bond, die kalm de gang van zaken afwacht en de dingen zich laat ontwikkelen instee van er zelf richting aan te geven. Geheel ongestraft heeft de KNVB dat trouwens toch al niet kunnen doen, want goed beschouwd kon deze zich een goed jaar geleden alleen nog handhaven door een grote scheut water in de wijn te mengen en de Ned. Beroeps Voetbal Bond grote concessies te doen.

KNVB-bestuur neemt te afwachtende houding in

Of de bondsbestuurders daarvan uitsluitend echter iets hebben geleerd? Wij moeten dit ten zeerste betwijfelen, indien wij thans de verdere gang van zaken gadeslaan en herhaaldelijk moeten constateren, hoe de bond wel aan iets begint, doch dit niet tot een einde brengt. Een onafwendbaar gevolg wellicht van het feit, dat de bondsbestuurderen mensen zijn met geheel andere plichten in de maatschappij? Mensen derhalve, die een werkkring hebben en het bondswerk verrichten in hun vrije tijd? Vermoedelijk wel. Maar als dat inderdaad zo is, dan kan dat toch nog geen vrijbrief zijn voor een zekere laksheid. Er blijft immers de weg open tot de aanstelling van experts, die voor alle problemen bepaalde plannen kunnen uitwerken. Een weg, die men natuurlijk niet alleen in de KNVB, maar ook in de gehele internationale sportwereld te lang reeds heeft genegeerd. Hoe wij daarop zo ineens weer komen?

Wel, neem nu eens de in Nederland zo brandende kwestie van de voetbalpool. Die kwestie is al meermalen actueel geweest, maar nooit zo actueel als nu, een jaar na de invoering van het betaalde voetbal. De voetbalpool zou er al zijn geweest, indien in de jaren kort na de oorlog niet de gezonde en de zieke, de goed en de minder goed bedeelde mensen met betrekking tot verwachten inkomsten daaraan een stevig nummertje touwtrekken hadden gehouden. Een nummer touwtrekken, dat het toenmalige bondsbestuur van de KNVB beëindigde door zijn veto uit te spreken over de voetbalpool.

Wie krijgt de opbrengst?

Ongetwijfeld is een zeer belangrijk punt de vraag, aan wie de opbrengst van zo'n voetbalpool ten goede moet komen. Men is licht geneigd een volkomen ja te laten horen, indien wordt [illegible] een flink percentage van de opbrengst te bestemmen voor charitatieve instellingen. Verweer tegen een dergelijke maatregel zal licht worden betiteld met de woorden asociaal en a-sociaal. Toch schuilt er iets waars in de overweging, dat het toch ook wel uiterst nuttig en belangrijk is iets te doen voor de gezonden en derhalve het grootste deel van de opbrengst van een voetbalpool te besteden aan de bouw en aanleg van stadions, zwembaden, sintelbanen enz. Het is trouwens op grond van deze overweging, dat zulks in het buitenland ook inderdaad geschiedt. Italië zal in Januari a.s. te Cortina de Olympische Winterspelen en in 1960 te Rome de Zomerspelen organiseren dank zij de voetbalpool. En dat is slechts een voorbeeld uit zeer vele.

Juist op dat standpunt stelde destijds zich ook het bondsbestuur van de KNVB, ofschoon het toen ging om een voetbalpool op de verrichtingen van amateurvoetballers! Er is derhalve alle reden om aan te nemen, dat het huidige bondsbestuur dezelfde opvatting huldigt, nu het gaat om het gokken op de prestaties van betaalde spelers. Het is ons bekend, dat in opdracht van het bondsbestuur een commissie een studie heeft gemaakt van de voetbalpools in het buitenland en haar bevindingen heeft vastgelegd in een rapport. En dat er in dit rapport slechts terloops wordt gesproken over charitatieve doelstellingen, menen wij op grond van eigen bevindingen wel als vaststaand te mogen aannemen.

Wij laten nu maar even buiten beschouwing, dat niet alleen de KNVB heeft te beslissen over de totstandkoming van zo'n voetbalpool, doch dat daarvoor de minister van justitie het laatste woord heeft. De invloed van de KNVB achten wij groot genoeg om een redelijke kans te hebben dat ja-woord te kunnen verkrijgen door een goed uitgewerkt plan plus de nadrukkelijke wens om zo'n voetbalpool in het leven te roepen.

Het gaat dus in eerste instantie om het bondsbestuur. En nu is het zeker veelbetekenend, dat één der bestuursleden in een districtsvergadering van de KNVB, dus in een bijeenkomst van louter amateurs, in antwoord op een desbetreffende vraag heeft geantwoord, dat het wel 1957 zal worden, eer er een beslissing mag worden verwacht!

Wij komen nu even terug op hetgeen wij in de aanvang van deze brief schreven. Want in feite aarzelt het bondsbestuur of wel zit het rustig te wachten met de armen over elkaar geslagen. En dat ofschoon die voetbal-

Nederlandse Sportbrief

pool er in werkelijkheid al is! Ja, U leest het goed: die voetbalpool is er al en in bepaalde kringen zal men die aarzeling van het bondsbestuur vermoedelijk zelfs wel toejuichen. En als U mij nu vraagt, wie dan wel die bepaalde kringen zijn, dan moet ik het raadselachtige antwoord geven: de lezers zelf!

Dat antwoord schreeuwt uiteraard om een verklaring. Welnu, die verklaring is zeer eenvoudig. Er zijn in de loop der jaren al vele pogingen gedaan de Nederlandse loterijwet te ontduiken en een vorm te zoeken, waarin zo'n voetbalpool mogelijk zou zijn zonder in conflict te komen met de politie en de justitie. De pogingen faalden allemaal en de Nederlander, die wilde meedoen aan een voetbalpool, moest zich tot Engeland of België wenden. Maar nu zijn de clubs, die betaalde spelers hebben, zelf overgegaan tot het organiseren van een voetbalpool onder de leden. Zulks uiteraard ter ondersteuning van de clubkas. Zo'n vereniging nu is — tenzij in de toekomst nog anders uitgemaakt zou worden — een besloten gezelschap en in zo'n besloten en gesloten gezelschap mag wel gegokt worden. Maar intussen is dat begrip "lid" zo ruim geworden, dat iedereen in sigarenwinkels bijvoorbeeld wel een formulier voor zo'n clubpool kan bemachtigen, waarna dat formulier dan door een echt lid wordt ingeleverd.

Tientallen van zulke voetbalpools zijn er reeds en al speurt de politie, ingrijpen kan zij momenteel klaarblijkelijk niet. En als U nu vraagt, of die clubs daar werkelijk enig voordeel van hebben, dan volstaan wij met te vermelden, dat de semi-prof-club De Graafschap te Doetinchem uit de opbrengsten van haar voetbalpool een bedrag van 500 gulden ter beschikking heeft gesteld van het Ned. Olympisch Comite....

Vakvereniging voor profs

Er is, behalve die voetbalpool nog iets anders, dat bezig is zich buiten het verband van de KNVB om te voltrekken en dat wellicht de bond eerlang voor grote problemen zal stellen. Zo pas namelijk werd opgericht de Belangenvereniging voor Betaalde Voetballers. Een echte vakvereniging, die onherroepelijk moest komen, omdat zonder zo'n vereniging de aangelegenheid van het betaalde voetbalspel niet wat men pleegt te noemen "rond" was.

De spelers immers hebben geen stemrecht in hun clubs en kunnen op geen enkele manier enige invloed uitoefenen op de gang van zaken. Zelfs niet van de zaken, waarin zij zelf zo nauw zijn betrokken. De KNVB heeft model-contracten ontworpen voor de clubs en de spelers, die hun handtekening zetten, hebben louter plichten maar vrijwel geen rechten.

Er komt nog zo het een en ander bij. Al enige malen hebben wij in onze brieven gewag gemaakt van het feit, dat de KNVB nu weliswaar is omgeslagen en het semi-beroepspel heeft toegelaten, maar dat in feite diezelfde KNVB en zijn clubs nog even amateuristisch zijn als voordien en de gehele affaire met lede ogen bezien. Zo werden betaalde spelers reeds in een districtsvergadering van amateurclubs vergeleken met de koopwaar, die men in winkels kan krijgen. En niet alleen in de sectie van de amateurs maar ook in die van het betaalde voetbal wordt er thans gepraat over de mogelijkheid de tien percent, welke van de transfersom reglementair moet worden betaald aan de speler, die van de ene vereniging overgaat naar een andere club. te laten vervallen. Men heeft er als argument dit op gevonden, dat men in dat percentage een premie kan zien voor ontrouw en dat spelers, die lange tijd in dezelfde club blijven, aanzienlijk meer recht hebben op een premie dan degenen. die vertrekken!

Nu is er dan een man opgestaan, een amateur nog wel en voorzitter van een derde-klasser der amateurs, die de stoot heeft gegeven tot de oprichting van de vakvereniging. En de eerste bijeenkomst, belegd ter kennismaking, was veelbelovend en veelbetekenend. Want bekende spelers als Kraak, Van Schijndel, Everse, Köneman en De Jager betuigden hun instemming met de nieuwe vereniging en noemden haar zelfs een noodzaak. De spelers van de clubs Elinkwijk, SVV en Scheveningen -Holland-Sport traden en bloc als lid toe en van andere clubs waren er adheasiebetuigingen.

Die BBV is er dus nu en kan worden gezien als de sluitsteen van het betaalde voetbal. Het bondsbestuur van de KNVB heeft zich echter voor die BBV nog niet geïnteresseerd, ofschoon het zonder meer duidelijk is, dat een dergelijke vereniging er moest komen. De BBV rekent op 600 a 700 leden. Die zullen er ongetwijfeld komen en dan zal het te laat zijn voor de KNVB. Het ware oneindig beter geweest, indien de KNVB de betaalde spelers bij reglement had verplicht een dergelijke belangenvereniging in het leven te roepen en er lid van te zijn. Bij het overleg, dat eerlang zeker komen moet, zou de KNVB in dat geval heel wat sterker hebben gestaan dan nu!

B.M. Schilperoort

TOM POES en de Dolle Doffer

2371

2371.— Freule Héloïse staarde niet-begrijpend naar de papiertjes die heer Bommel haar in de handen had gestopt. Heer Ollie bleef echter niet staan om verdere uitleg te geven. Hij schreed waardig heen en wenkte afwerend naar Tom Poes die hem wilde volgen.

„Ik wil alleen zijn, jonge vriend!" sprak hij. „Alleen met mijn gedachten, als je begrijpt wat ik bedoel. Jouw luchtig gekout zou mij maar afleiden. Mijn hoofd staat er niet naar. Vaarwel!"

Tom Poes keek hem een ogenblik na en haalde toen de schouders op.

„Ik kan het niet volgen!" mompelde hij, terwijl hij verder liep. „Eerst al die moeite om Doffer dwars te zitten en nu het gelukt is hem onmogelijk te maken, geeft heer Bommel al die schuldbekentenissen aan de freule. Het is toch ingewikkeld om een heer te zijn."

Op dat moment trad commissaris Bulle Bas uit het bos te voorschijn. „De schelm is me ontkomen!" gromde hij. „Hij liep te hard — dat heb je met die sportlieden. Maar ik krijg hem nog wel."

„Ik geloof, dat het niet meer nodig is," zei Tom Poes. „Het lijkt me toe, dat heer Bommel geen aanklacht in zal dienen."

De politiebeambte staarde hem bewolkt aan. Toen mompelde hij iets en verdween stampend over de heuvels.

„Is hij weg" vroeg een benauwde stem uit een greppel. Tom Poes wendde zich om en stond nu tegenover de vluchteling, die zich onder het gebladerte verstopt had gehouden.

„Is het waar, wat je daar zei?" drong de heer Doffer aan. „Zal die dikke Bommel geen aanklacht indienen? Kan ik nu te voorschijn komen, zonder dat die agent me inrekent?"

„Je bent een lafaard," zei Tom Poes. Maar toen kreeg hij plotseling een idee.

Gevangenen bouwden stad in Rusland

Friedland. — Duizenden gevangenen hebben een nieuwe stad, "Norilsk" genaamd, gebouwd in de streek van Doedinki bij de Siberische kust aan de Noordpool, aldus heeft een uit de Sovjet-Unie teruggekeerde voormalige Duitse gevangene meegedeeld. De stad heeft een vijftigduizend inwoners en bezit een modern verkeerssysteem en gerieflijke huizen. De meeste inwoners zijn van Duitse, Baltische of Oekrainische afkomst en daarheen gedeporteerd. Toen de zegsman, Johann Distl, Juli vorig jaar daar vandaan ging, waren er nog zes kampen in de buurt met een dertigduizend gevangenen.

Boek van Remarque verfilmd

Hollywood. — De Amerikaanse filmmaatschappij „Universal Pictures" zal volgend jaar een film maken naar het boek „Een tijd van leven en sterven" van de in Duitsland geboren auteur Erich Maria Remarque. Vijfentwintig jaar geleden verfilmde dezelfde maatschappij het boek „Van het Westelijk front geen nieuws" van dezelfde schrijver.

Rotterdam. — Het 17.000ste schip is op 2 November j.l. in de haven van Rotterdam aangekomen. Het vorig jaar liep het 17.000ste schip op 14 December binnen.

Op het Heldenplatz te Wenen heeft de Oostenrijkse Bondspresident Theodor Korner een parade afgenomen van de eerste Oostenrijkse troepen. President Korner inspecteert de troepen.

Zelfs na het snelste en gunstigste herstel

Tweede ambtsperiode onmogelijk geacht voor Eisenhower

Persoonlijke keuze van opvolger voor vele Amerikanen beslissend

(Van onze New Yorkse correspondente)

De berichten over de vooruitgang van de toestand van Eisenhower blijven aanhouden. Maar desondanks is het wel volkomen onwaarschijnlijk dat de Amerikaanse president, zelfs na het gunstigste, snelste herstel, opnieuw de candidatuur voor het presidentschap zal aanvaarden. Al vóór de president door een hartaanval getroffen werd, was het bekend dat zijn vrouw en zoon beiden tégen een tweede candidatuur waren. En al is het denkbaar, zoals de hartspecialist verklaarde, dat de president na goed herstel nog een lang leven kan leiden, de dokter zei niet dat dit mogelijk was, wanneer een man na een dergelijke hartaanval nóg eens vier jaren de last van het presidentschap op zich zou nemen.

Het Amerikaanse staatshoofd heeft de zwaarste rol van enig staatshoofd ter wereld. Niet alleen om politieke redenen, maar ten eerste omdat, terwijl het wereldpolitieke zwaartepunt in Washington ligt, ook de sociale plichten van de president zo ongehoord groot zijn; en ten tweede omdat de Amerikaanse president de enorme lasten van 'n publiciteit draagt, zoals men ze nergens ter wereld kent, omdat nergens de publiciteit de graad van intensiteit als in Amerika heeft bereikt.

Een detail is bijvoorbeeld de wekelijkse persconferentie met het leger van persfotografen, televisie- en filmoperateurs incluis. De voorbereiding voor die wekelijkse conferentie met de pers neemt een halve morgen van de president in beslag.

Deze persconferenties waren de eerste twee jaren o.m. één van de plichten die president Eisenhower grondig verfoeide. Voor men handigheid en techniek ontwikkelt om tweehonderd correspondenten, die een week lang over strikvragen hebben kunnen nadenken, raak te antwoorden en juist zoveel en niet meer te zeggen dan men kwijt wil wezen, moet een hoop innerlijke spanning verwerkt worden en veel „huiswerk" worden gedaan; en zeker wanneer men, geen politicus zijnde, plotseling in het hoogste Amerikaanse staatsambt geplaatst wordt...... in het midden van de twintigste eeuw.

Bovendien vervult heden ten dage de Amerikaanse president nog plichten, die natuurlijk en gemakkelijker waren toen Amerika nog dun bevolkt was: namelijk het ontvangen van vertegenwoordigers van alle mogelijke groepen, van padvinders en het meisje dat het best haar grammatica kent. tot leiders van weldadigheids- en religieuze groepen. Dit alles vindt dan plaats onder het nietsontgaande oog van de kudde fotografen en journalisten, aan wier eisen veel minder paal en perk gesteld wordt dan in enig ander land.

Kortom, de taak van een Amerikaans president is alles omvattend. Terwijl in andere landen sociaal-representatieve en politieke lasten gewoonlijk verdeeld worden gedragen door staatshoofd en minister-president komt dit alles in Amerika op één man neer.

De beurs in Wallstreet weerspiegelde daarom aanvankelijk precies de graad van gering vertrouwen in een tweede candidatuur van president Eisenhower en in een verlenging van republikeins gezag in het Witte Huis in 1956.

Afgezien nog van wat het gebeurde voor de democratische en republikeinse partij betekent betreffende verkiezingsperspectieven, werpt de nieuw geschapen toestand echter vooral twee vragen op: a. zal — en in hoeverre — de buitenlandse politiek door president Eisenhower's verdere staat van gezondheid en afwijzen van de candidatuur beïnvloed worden; b. hoe zal het gedrag van de latente oppositie in Eisenhower's eigen partij zich ontwikkelen?

Wanneer het herstel van de president normaal is en hij voor de rest van zijn termijn ongeveer op de oude voet kan doorgaan, zal hij waarschijnlijk trachten nog meer nadruk dan voorheen te leggen op zijn wensen t.a.v. problemen als Formosa, Indo-China, de verhouding tot de Russen, de verdeling van Duitsland en de internationale handel. Maar zodra hij zal bekendmaken dat hij geen tweede candidatuur zal aanvaarden — en dit beantwoordt gedeeltelijk de tweede helft van de vraag — zal de oppositie in zijn eigen partij zich vermoedelijk weer niet onbetuigd laten.

Intussen herstelt Wallstreet zich weer van de reflectie van de hartaanval van de president. Hetgeen wil zeggen dat „big business" zich realiseert, dat, nu het herstel van de president gunstig blijkt, een door hem persoonlijk aangewezen republikeinse candidaat toch een grote kans kan maken in 1956. Eisenhower's populariteit is zo enorm dat zijn persoonlijke keuze en steun aan een candidaat voor veel Amerikanen hun beslissing bij de stembus zullen vormen. En daar de voorzitter van de Republikeinse partij onlangs al gezegd heeft, dat de partijlijn van Eisenhower weer bij de 1956-verkiezingen zal gevolgd worden, zal vermoedelijk een Eisenhower-republikein hem als candidaat opvolgen. Maar veel hangt af van het gedrag van de groep om Knowland in de komende maanden.

Boekenvenster

Avonturier

„Tussen twee dromen"
door Ernest K. Gann (Thijmfonds, Den Haag, 1955).

Ernest Gann, de schrijver van „De dood vloog mee", waarnaar de succesfilm „The high and the mighty" werd vervaardigd, heeft in de roman „Tussen twee dromen" gepoogd de eeuwige onvoldaanheid van de avonturier pur sang te schetsen. Benjamin Lawless heeft het zwerven in het bloed, maar nadat hij door een bijzondere samenloop van omstandigheden bij rebellen in Afrika in doodsgevaar heeft verkeerd en ternauwernood aan een executie is ontsnapt, wenst hij nog maar één ding: een eigen thuis en een ordentelijk, geregeld bestaan. Natuurlijk lukt het hem niet zich aan te passen als deze hartewens vervuld wordt, zelfs niet als hij een allerliefste vrouw leert kennen. Voor hem is er geen eigenlijk tehuis dan de hemel, die hij waarschijnlijk zal beërven na zijn laatste vliegtocht. Met al de techniek van de doorgewinterde verhalenverteller heeft Gann een zeer boeiende geschiedenis geschreven, waarin vooral de karakters van Benjamin en zijn Betty bijzonder treffend zijn weergegeven. Dit boek is het eerste dat het Thijmfonds op een betere papiersoort dan tot nu toe voor zijn uitgaven gebruikt werd, liet drukken, terwijl de afwasbare, kunstleren band de aantrekkelijkheid van het werk ongetwijfeld verhoogt.

ACHTERDEURTJE

Wie enkele uren aangename en ten dele boeiende ontspanning zoekt, leze „Het Achterdeurtje" van Ab Visser, uitgegeven bij De Arbeiderspers te Amsterdam. Bijzondere literaire kwaliteiten bezit het boekje weliswaar niet, maar het bevat een tiental doorgaans goed geschreven vertellingen, die om het fantasie-element erin de aandacht van de lezer geboeid houden. Men late zich niet ontmoedigen door de eerste twee die de minste zijn; wat daarna volgt is stellig de moeite der lezing waard.

REISVERHAAL

Reeds eerder bespraken wij het reisverhaal „Cargo" van Karel Jonckheere. Van dezelfde auteur verscheen thans bij de uitgever J. M. Meulenhoff te Amsterdam „Tierra Caliente" dat men als een zelfstandige voortzetting van Cargo kan beschouwen. Ook in dit reisverhaal, dat zich ten dele bezighoudt met de voortzetting van de scheepsreis, maar toch overwegend in Mexico afspeelt, blijkt Jonckheere een uitstekend en geestig waarnemer. Zijn geestigheid is van de verfijnde soort die de zaak ternauwernood onderstreept, maar haar op aantrekkelijke wijze varieert. Avonturen moet men in een boek als dit niet zoeken, wel speelse, nimmer zwaartillende arabesken.

Modderstroom bedreigt Italiaans dorp

Trente. — Ongeveer 1000 inwoners van het Italiaanse bergdorp, Zambana, ten Noorden van Trente, hebben overhaast hun woningen moeten verlaten, die werden bedreigd door een enorme modderhoeveelheid welke als een gevolg van langdurige regenval in de bergen stroomt. Vorige maand kon een dergelijk onheil op het laatste ogenblik door arbeiders en brandweerlieden uit Trente worden voorkomen.

Addis Abeba. — Franse onderzoekers hebben in Aksoem (Noord-Ethiopie) een oude begraafplaats gevonden, die misschien aanwijzingen zal geven over de ligging van de hoofdstad van de koningin van Sheba. Men ontdekte talrijke Arabische inscripties.

Koninklijk Paar slechts een dag in Portugal

's-Gravenhage. — Naar het A.N.P. verneemt, zal het koninklijk paar geen twee dagen in Portugal verblijven. Het keert Dinsdagmiddag volgens het plan op Schiphol terug.

De Indonesische aanspraken op Nw-Guinea

Melbourne. — „Een deel van de 60 millioen zielen tellende bevolking van Java zal naar Westelijk Nieuw-Guinea moeten worden overgebracht, indien Indonesië zijn eis ten aanzien van de souvereiniteit over dit gebiedsdeel krijgt toegewezen", aldus heeft Mohammed Roem bij zijn aankomst in Melbourne verklaard. Roem, die aan het hoofd staat van een Indonesische parlementaire goodwill-missie, die als gasten van de Australische regering een bezoek brengt aan Australië, zeide dat Indonesië een was in zijn eis ten aanzien van dit gebied. Hij ontkende de suggestie, dat indien Indonesië eenmaal in het bezit was van Westelijk Nieuw-Guinea, het land het gehele eiland voor zich op zou eisen.

Stimmzettel
für die
Volksbefragung über das Europäische Statut für das Saarland
am 23. Oktober 1955

Billigen Sie das mit Zustimmung der Regierung des Saarlandes zwischen der Regierung der Bundesrepublik Deutschland und der Regierung der Französischen Republik am 23. Oktober 1954 vereinbarte Europäische Statut für das Saarland?

Ja ◯

Nein ◯

Hier een foto van het stembiljet, dat de Saarlanders moesten invullen bij de stemming over het Saarstatuut.

Mens of Wolf?

door A. Rutgers van der Loeff-B[illegible]

De tweede man pakte haar bij de arm en trok haar naar de messenbak en vroeg schreeuwend dingen die zij niet verstond. Zij stond er zo onbegrijpend en wezenloos bij, dat de mannen ongeduldig werden. De eerste gaf haar een duw in de rug met de kolf van zijn geweer en of zij wilde of niet, een kreet ontschoot haar. Maar daarna perste zij haar lippen stijf op elkaar, vast besloten dat er geen geluid meer uit zou komen. Antwoorden op hun vragen kon zij toch niet, want zij begreep hen niet. Ze wezen op die messenbak en schreeuwden vragen door elkaar, waaraan zij geen touw kon vastknopen. Anders verstond zij wel wat Russisch en zij kon zich ook wel behelpen, maar tegenover deze woestelingen stond zij machteloos.

Zij voelde hoe het bloed langs haar hals droop en hoe haar lippen opzwollen. Hoe kon zij straks bij Erlof komen? En zou zij bij Erlof teruggekomen?

Bij de tweede slag op haar rug struikelde ze, maar stond dadelijk weer overeind en keek de mannen aan. Op hetzelfde ogenblik ging de deur open, er kwam een Pool binnen. Hij was blijkbaar beneden geweest bij de koopman en hij trachtte nu zijn kameraden te verklaren. Het Russisch, dat de Pool sprak, verstond zij. Daarna wendde hij zich tot haar en zei in gebrekkig Duits: „[illegible]pendepot. Ze denken dat U een [illegible] wapendepot hebt. Al die messen [illegible]." Hij wees naar de bak op tafel, waarin achttien messen lagen, zes grote, zes kleine en zes keukenmessen. „Ze hebben nog nooit zo veel messen in een huis bij elkaar gezien."

Hij keerde zich weer tot de Russen. „De koopman hier beneden zegt dat zij vroeger nog veel meer had, zij had twaalf van alles, allemaal zilver, en nog gewone messen ook. Rijke mensen hebben keukenmessen en tafelmessen genoeg voor een bruiloft, maar het zijn geen wapens." Hij zweeg even en zei toen nog eens: „Het zijn geen wapens."

„En daar—", hij wees naar de kapotgehakte vloer in de hoek, „daar is geen radio verborgen. Haar radio heeft de koopman beneden."

De mannen stonden alle drie met slap neerhangende armen. Ze mompelden en mopperden wat, maar ze staken hun handen niet meer uit. Een schopte wat tussen de rommel op de vloer heen en weer en de donzen veertjes wolkten weer om zijn voeten. Erlof's moeder keek er naar zonder iets te zien.

„Je kunt gaan," zei de Pool.

De Russische politieman, die haar naar de tafel had getrokken, maar niet had geslagen, haalde iets uit zijn uniformjas. Zij zag niet wat het was. Het enige wat zij voor zich zag waren Erlof's ogen.

Hoe zouden die kijken, als ze bij hem terugkwam. Zij zag dat de Rus het voorwerp, dat hij uit zijn jas had gehaald, in haar tas stopte. Het kon haar niet schelen wat het was. De tas lag daar op de vloer, zij had er nog wat dingen in willen meenemen, maar nu lag hij daar en zij had niet het gevoel dat zij hem ooit nog zou oppakken en gewoon de deur uit zou wandelen.

De man, die in de vloer had staan hakken, draaide nu aan de wandkoffiemolen. Zij zag dat hij zijn vinger er diep in stak. Dat maakte haar wakker. „Niet doen," zei ze als tegen een onvoorzichtig kind.

Het geluid van haar eigen stem bracht haar verder tot bezinning. Zij draaide zich om, greep haar tas en snelde de weg. De trap af, de tuin door, het bos in. Zij wilde niet langs de grote weg lopen. Zij rende langs een pad waarmee zij een omweg maakte, maar waardoor zij voorlopig voor mensenogen verborgen bleef. Haar gezicht gloeide, het was stijf opgezwollen, haar kaak deed hevige pijn en haar tanden bungelden los tegen haar dikke, bijna niet te bewegen lippen.

Zij liep, liep en liep. Zij wist een klein bosmeertje, daar wilde zij zich wassen. Het bloed was opgedroogd in dikke, harde korsten. En het koude water zou helpen tegen de zwelling.

In het heldere meertje, dat als een zwarte spiegel tussen de hoge sparren lag, zag zij haar eigen beeld. Niet duidelijk, maar het was genoeg om te schrikken.

In haar tas ontdekte zij nu een doos chocolade. Dat was wat de Rus uit zijn jas had gehaald. Als een soort van bede om vergiffenis. Hij was trouwens niet degene, die als een beest was opgetreden, dat was de ander geweest, maar hij had het niet verhinderd. De doos chocola was waarschijnlijk ergens gestolen, maar dat maakte het zoenoffer niet minder groot. Zij wilde glimlachen, maar zij kon het niet.

„Moeder, wat heb je?" vroeg Erlof verschrikt toen zij bij zijn bed in de vrij duistere keuken kwam. Hij zag blijkbaar toch iets. „En je hijgt zo."

„Ik heb hard gelopen en toen bij ik gevallen."

„[illegible]?"

„Over een boomwortel. Kijk eens wat ik hier heb." Zij hield hem de doos met chocola voor, nadat zij achter haar rug de kaars had aangestoken die op een kartonnen doos naast haar veldbed stond.

„Wat is dat? Chocola? Een hele doos vol? Van wie? Waar vandaan?"

Zij antwoordde niet, zij stopte zijn mond vol chocola en wrong haar gezicht tot een lachje. „Zo maar gekregen. Net als vroeger."

De jongen at en zij at ook. Met moeite, maar zij at.

„Voorlezen kan ik vanavond niet. Erlof, maar we eten samen deze doos leeg, goed?" — Ik wil hem morgenochtend niet meer zien, dacht ze.

„Maar dat is niets voor jou, moeder!" zei de jongen verbaasd.

„Zo maar alles opeten!"

„Als er zo maar chocola uit de hemel komt vallen, mogen we wel lichtzinnig zijn, vind je niet?"

Erlof at van de chocola als een wolf, hij had in geen tijden zo iets geproefd. „Waarom eet je zo weinig?" vroeg hij opeens wantrouwend tussen twee happen in. Maar meteen er overheen vroeg hij: „Kreeg je van vader vroeger ook wel eens chocola?"

„Jij en ik zaten eens op de schommel, Erlof, onder die grote oude sering. De sering bloeide en jij was net drie jaar oud. Toen kwam vader het hek binnen, hij wuifde naar ons en het hek klapte achter hem dicht. Toen hij voor ons stond, zei hij tegen jou: raad eens wat ik achter m'n rug heb? En jij zei: een cadeautje voor moeder, want we hadden je verteld dat het onze trouwdag was. En toen haalde hij een doos te voorschijn en daar zaten chocolaadjes in die gevuld waren en met allemaal zilveren knikkertjes er op en versuikerde viooltjes...."

(Wordt vervolgd)

DE NIEUWE GENEESKUNDE

Anaesthesie schept de voorwaarden voor moderne medische ontwikkeling

Grote differentiatie in de nieuwe narcose-methodes

(Bijzondere correspondentie)

De medische wetenschap en de medische praktijk hebben zich de laatste tien jaar ontwikkeld met een haast verbijsterende snelheid. Dat is zelfs tot ons leken - die overigens een verklaarbare weerzin hebben tegen het zich verdiepen in geneeskundige problemen - doorgedrongen. Wij hebben er vrijwel iedere dag, al is het maar door van horen zeggen, mee te maken. „Penicilline" bijvoorbeeld is een moderne „tover"-formule, waarmee wij bijzonder vertrouwd zijn geraakt en wij hanteren haar - in onze onschuld nog altijd - op gezette tijden, in het vertrouwen, dat ons bij eventueel voorkomend lichamelijk ongerief niets meer gebeuren kan. Wij zijn gewend geraakt luchtiger over sommige ziektes te spreken, waarover men tot voor kort nog niet kon converseren, zonder dat zulks als iets onoirbaars werd beschouwd. En, nietwaar, de moderne geneeskunde staat nergens meer voor. „Wij" leven dus wel degelijk mee met de vooruitgang van de medische wetenschap. Wat nog niet wil zeggen, dat „wij" ook maar enig begrip hebben van het hoe, waar of wat; en dat is „ons" dan ook nauwelijks kwalijk te nemen. Het is nu de bedoeling van dit artikel u iets te vertellen van wat er zich na de oorlog zoal afgespeeld heeft op het gebied van de geneeskunde.

De geneeskunde „die zo vlug vooruit is gegaan".

Vandaag mogen wij het dan hebben over een medische activiteit die men de anaesthesie noemt. De anaesthesie handelt over datgene, wat men in de wandeling de narcose noemt. De narcose nu is voor niet-ingewijden een vrij eenvoudige zaak. Vóór een patiënt wordt geopereerd, bedwelmt men hem en maakt men hem gevoelloos, en daarmee is de zaak dan wel bekeken. Het merkwaardige nu is, dat het zo tot voor korte tijd inderdaad ook wel ongeveer was. Met name in Nederland stond de anaesthesie nog in 1946 in de befaamde kinderschoenen. Toen pas is men er, onder de druk der omstandigheden, een zorgvuldige, gedifferentieerde studie van gaan maken.

Het gebeurde kort na de oorlog dat Nederlandse geneesheren, terugkerend van een studiereis in Amerika, deze gedachte uitdrukten: „Wat ze daar kunnen op medisch gebied, kunnen wij hier ook. Alleen: wij hebben geen anaesthesist". Welnu, heden ten dage zijn er wel anaesthesisten in Nederland; zeventig in getal ongeveer.

En de anaesthesie in Nederland is niet alleen een tot een zelfstandige wetenschap uitgroeiend fenomeen, maar zij heeft zich ook wat haar toepassing in de praktijk betreft, in een tijdsverloop van negen jaar ontwikkeld met een bepaald revolutionnaire kracht. De vernieuwing van de anaesthesie na de oorlog heeft zich niet voltrokken op bepaalde onderdelen, maar zij is het hele gebied omvattend en zij raakt haar aard en wezen. Men hoeft daarbij slechts te denken aan de „kunstmatige winterslaap", die de laatste jaren in verschillende Nederlandse ziekenhuizen werd toegepast. De narcose is niet alleen meer het hulpmiddel bij de operatie, zij wordt gebruikt als therapie. Daarover echter straks.

De ontdekking van het lachgas

Het zou wellicht interessant zijn een overzicht van de geschiedenis van de narcose „door-de-eeuwen-heen" te geven. Maar dat is een hoofdstuk, en een te veelomvattend hoofdstuk, op zich. Het zij voldoende hier te constateren, dat Egyptenaren en Romeinen zich bij operatief ingrijpen al van bedwelmende middelen hebben bediend, dat men het in de Middeleeuwen met de pijnverdoving niet al te serieus nam, dat men in de 17e en 18e eeuw „opium" als geneeskundig middel gebruikte en dat eerst in het begin van de 19e eeuw de kiem van een „anaesthesie" werd gelegd met de ontdekking van het lachgas als narcosemiddel. Daarvoor werkte men ook wel met deze stof, maar alleen om er de goegemeente op kermissen mee te vermaken. Op 10 december 1844 gaf een „gedropen" student in Hatford Connecticut een demonstratie met lachgas. Onder zijn auditorium bevond zich een tandarts, Horace Wells, die met enige verbazing constateerde hoe het toedienen van lachgas een pijnverdovende invloed op de mens had. De volgende dag liet hij zich bij een collega onder verdoving een kies trekken. Het resultaat verraste hem en hij begon zijn patiënten met lachgas te behandelen. Na verloop van enige tijd gaf Wells dan een wetenschappelijke demonstratie in het General Hospital in Boston. Hij verdoofde zijn patiënt, onder de critisch toeziende ogen van vele geneesheren, met lachgas. Maar er ging kennelijk iets mis. Want de patiënt werd blauw en toen de kies werd getrokken gaf hij op niet mis te verstane wijze zijn ongenoegen te kennen. Het gebruik van lachgas als narcotisch middel werd dus afgeschreven. Voorlopig tenminste, want achttien jaar later ging men er toch toe over en lange tijd bleef men in de geneeskunde bij een narcoticum van aether, chloroform of lachgas.

De moderne narcose

Wij gewagen van dit toch wel beslissende incident in de geschiedenis van de anaesthesie, omdat het een duidelijk beeld geeft van de ietwat „harkerige" gang van zaken bij de ontwikkeling van deze tak van medische activiteit. Voor de tweede wereldoorlog was men in Nederland nog niet veel verder dan een eenvoudige narcose met aether, chloroform of lachgas, toegediend via een monstrueuze kap. De moderne narcose verschilt er, zoals gezegd, wezenlijk van, zij vervult een mede-bepalende functie bij het operatief ingrijpen en zij is in haar toepassing van een gedifferentieerdheid, die men nog niet zo lang geleden niet voor mogelijk zou hebben gehouden.

De patiënt, die in deze dagen voor een operatie naar het ziekenhuis wordt gebracht, wordt door de anaesthesist op de narcose voorbereid, in de daarvoor bestemde narcose-kamer. Uiteraard is de zieke vlak voor het chirurgisch ingrijpen ten prooi aan allerlei gemoedsaandoeningen, waarvan de angst voor wat gebeuren gaat wel de alles overheersende zal zijn. De moderne anaesthesist rekent het zich tot een plicht om hem hierin bij te staan, niet alleen ten behoeve van de patiënt, maar ook om een correcte narcose te verkrijgen.

Een correcte narcose. In het verleden was gebleken dat bij een patiënt tijdens de verdovingstoestand slijmvorming optrad waardoor de ademhaling en de gaswisseling in de longen in gevaar werden gebracht. Men geeft hem teneinde dit te voorkomen „Atropine" in. Deze vinding — een van de vele — bevordert dus een veiliger narcose en bovendien een langer durende narcose. Atropine heeft echter één nadeel, het verhoogt de stofwisseling, waardoor het toedienen van méér narcoticum noodzakelijk wordt. Er zijn echter ook middelen om die verhoging van de stofwisseling te nivelleren. En dat zijn eigenlijk, zo heeft men ontdekt, gewone slaapmiddelen. Men gebruikt „Nembabal". Bij volwassenen is het slaapmiddel alleen niet voldoende. Hun geeft men „Pantopon", een soort opium in gezuiverde vorm, dat niet alleen zijn stofwisseling verlaagt maar dat hem bovendien in een staat van „zalige onverschilligheid" brengt.

De narcose zelf. Men heeft intensief gezocht naar het ideale narcoticum, een narcoticum dus dat geen blijvende „beschadiging" van de patiënt ten gevolge heeft, dat tijdens de operatie reguleerbaar is in zijn werking, dat zo minimaal mogelijk nevenreacties (giftige bijwerkingen) ontketent en dat snel door de zieke kan worden opgenomen en even snel uitgescheiden. Men heeft het gevonden in een combinatie van verschillende nieuwe anaesthetica. Chloroform wordt in het geheel niet meer gebruikt.

Inleiding tot de moderne narcose is een prikje in de arm van de patiënt, die al onder de invloed is van de Pantopon-injectie. Daarmee wordt hem een slaapmiddel rechtstreeks in de ader ingespoten. En het ingewikkelde proces van de dampvormige narcotica via de longen wordt er mee geëlimineerd.

Een andere, tegenwoordig veel gebruikte methode is deze, dat men de patiënt, na hem een flinke hoeveelheid Penthotol (een slaapmiddel) te hebben toegediend, met de laryngoscoop via de stemspleet een „tube" in de luchtpijp schuift, die men aansluit op de narcose-apparatuur. Daarna zet men de narcose voort met lachgas, zuurstof en Trilene-damp. Deze manier van doen heeft het voordeel dat de luchtwegen van de patiënt volkomen vrij worden gelaten en dat onder alle omstandigheden op een heel eenvoudige wijze kunstmatige ademhaling kan worden toegepast.

De moderne anaesthesist doet bij zijn narcose een keuze uit de vele narcotica, die hem tegenwoordig ter beschikking staan en hij combineert ze, al naar de aard van „het geval", dat de onderhavige patiënt hem biedt. Een medicus, die ruim zevenduizend narcoses achter de rug had, verzekerde ons: „Geen twee daarvan waren dezelfde".

Van de laatste tijd is ook het gebruik van „Curare". Tot voor kort was het bij grote operaties de gewoonte de zieke veel aether toe te dienen, opdat zijn spieren zich zouden ontspannen. Zulks had echter tevens een dikwijls gevaarlijk diepe narcose tot gevolg. Curare nu, gevormd uit sap van een Zuid-Amerikaanse plant, is het middel, dat alle spieren behalve de hartspier van de patiënt ontspant bij een normale narcose. Sinds zeer kort gebruikt men echter al goedkopere, synthetische middelen, die dezelfde uitwerking hebben als het „Curare"

De kunstmatige winterslaap

Een door de anaesthesist nog nauwelijks betreden gebied is dat van de kunstmatige winterslaap. Hij wordt buiten de Ver. Staten slechts bij uitzondering toegepast en dan nog alleen in die gevallen, waarbij het vaststaat dat de patiënt bij niet toepassing er van in ieder geval ten dode is opgeschreven. Tijdens de kunstmatige winterslaap is het mogelijk op de patiënt operaties (aan hart, longen of aan grote bloedvaten) te verrichten, die anders zonder meer tot een catastrophe zouden leiden. Maar hij kan ook op zichzelf therapeutische waarden hebben. Het is n.l. voorgekomen dat men patiënten die al waren opgegeven letterlijk aan de dood heeft ontrukt door hen enige tijd in een kunstmatige winterslaap — tijdens welke hun lichaamswarmte tijdelijk beneden normale lichaamstemperatuur wordt „gedrukt" — te brengen. Mocht de wetenschappelijke waarde van deze methode worden vastgesteld, dan betekent dat ongetwijfeld een omwenteling op het gebied van de anaesthesie.

Duidelijker nog dan de kunstmatige winterslaap verkeert de kunstmatige bloeddrukdaling in het experimentele stadium. Zij beoogt de bloeddruk van een patiënt via inspuiting met een bepaalde stof tijdens de narcose dermate te verlagen dat er geen bloed meer vloeit. Vele medici achten haar als uiterste redmiddel slecht doelmatig in geval van een operatie aan de bloedvaten der hersenen. In elk ander geval staan zij op het standpunt dat kunstmatige bloeddrukdaling alsnog niet te verantwoorden is. En zij vangen het tijdens een operatie uiteraard optredende bloedverlies liever op met een bloedtransfusie achteraf.

Dit zijn dan enige aspecten van de moderne anaesthesie, die haar bestaan niet te danken heeft aan enige nieuwe vindingen, maar die in haar ganse wezen geheel nieuw is. De narcoseleer verkeert in haar toepassing nog in een beginstadium en haar toekomst zal de van ontzaglijk meer betekenis zijn dan haar verleden ooit is geweest.

De moderne anaesthesist werkt met een zeer ingewikkelde apparatuur. Hier wordt een kind onder narcose gebracht.

Zonnig telefoneren

Sinds kort wordt de zon — de bron van vrijwel alle energie, welke de mensheid ter beschikking staat — gebruikt — zij het nog als experiment — voor het opwekken van een stroom in een telefoonlijn. De Bell-„zonnebatterij", die op deze foto wordt geïnstalleerd door een monteur van de Southern Bell-telefoonmaatschappij, wordt gebruikt bij experimenten met een nieuw soort telefoonverbinding op het platteland. Deze „batterij", ontworpen en vervaardigd in de Bell-laboratoria, werd bij Americus in de staat Georgia op de telefoonlijn aangesloten en werd daar het eerste bruikbare apparaat, om zonnewarmte om te zetten in een bruikbare hoeveelheid elektrische stroom. De „batterij" zou zeker vijftienmaal zo sterk zijn als de tot nog toe bekende en gebruikte toestellen van deze aard. De door het apparaat opgewekte stroom, die niet direct wordt gebruikt, hoopt zich op in een soort condensator, welke energie levert in periodes als de zon overdag niet schijnt en des nachts.

Nieuwe olie-wet te Bolivia

La Paz. — De Bolivariaanse president heeft een nieuwe olie-wet getekend, welke de verstrekking van concessies voor olie-exploratie en -exploitatie, raffinage en transport regelt. De Boliviaanse maatschappij Yacimientos Petroleros Bolivianos zal verantwoordelijk zijn voor de exploitatie der olievelden. De nieuwe wet beoogt de bevordering van de olie-industrie en staat concessiehouders toe olieproducten en aardgaas vrij van belastingen en douanerechten te exporteren. De concessiehouders moeten echter eerst de behoeften van Bolivia bevredigen, waarbij de prijzen zullen worden vastgesteld krachtens een overeenkomst met de regering. Het voor de ontwikkeling van de olieindustrie benodigde materieel kan vrij van rechten worden ingevoerd.

Olga Rubtsova wint schaaktitel

Moskou. — Olga Rubtsova (Rusland) heeft het candidaten-schaaktoernooi voor dames in Moskou gewonnen. Zij zal het volgend jaar tegen de wereldkampioene schaken Elizavetha Bykova (Rusland) en de oud-kampioene Rudenko (Rusland) om de wereldtitel moeten spelen. Het wordt dus een driekamp.

Laurence Harvey, de Romeo uit de film „Romeo en Julia", zal met Alec Guinness en Claire Boom (uit „Limelight") een rol krijgen in een verfilming van een stuk van Shaw, dat voor de gelegenheid is omgedoopt in „De chocolade-soldaat".

Russische zeelieden krijgen asyl in Verenigde Staten

New York. — Negen Russische zeelieden, die asyl in de Verenigde Staten gekregen hebben, zijn uit Formosa per vliegtuig in New York aangekomen. Het zijn leden van de bemanning van de Russische tankboot, Toeapse, die verleden jaar door de Chinese nationalisten is opgebracht en vastgehouden. Twintig leden van de bemanning zijn naar de Sovjet-Unie teruggekeerd, de rest is op Formosa gebleven.

Motie verworpen

Londen. — Het Britse Lagerhuis heeft met 329 tegen 261 stemmen een motie van afkeuring van de Labour-partij verworpen. Zij was gericht tegen het beleid van de minister van financiën, Butler.

DE GESCHIEDENIS VAN EEN TYRAN

„Herodes" van Abel Herzberg

(Van een medewerker)

Koning Herodes is zowel in Joodse als in Christelijke kringen een overbekende figuur en zowel hier als daar heeft zijn naam iets huiveringwekkends; Christenkinderen leren hem reeds jong verafschuwen als een vat van boosheid en bedrog. De Joden verfoeien hem als vreemdeling-heerser en tyran over hun volk vóór het begin onzer jaartelling.

Met deze Herodes heeft de geschiedenis dit eigenaardige spel gespeeld, dat hij officieel vier jaar vóór Christus' geboorte gestorven is, terwijl de vroegste gebeurtenissen van Christus' leven nog tijdens Herodes' koningschap hebben plaats gehad. Dit vindt zijn verklaring in het feit dat men, toen enige eeuwen later de geboorte van Christus als het begin der christelijke jaartelling moest vastgesteld worden, zich schromelijk vergist heeft. Deze vergissing staat op rekening van de Skytische monnik Dionysius Exiguus te Rome, die in de zesde eeuw de fout maakte Christus' geboorte vijf jaren te laat te stellen, waardoor hij heel wat verwarring gesticht heeft.

Abel Herzberg die, hoewel hij enigszins buiten de officiële litteratuur staat als schrijver zijn sporen reeds met meerdere werken verdiend heeft, is over Herodes, „de Grote" zoals de geschiedenis hem noemt, gaan lezen en nadenken en de vrucht daarvan is een boeiende biografie, meer dan dat, een geschiedenis van Herodes en zijn omgeving. 1). Het is een geschiedenis sui generis. Herzberg schrijft geen streng wetenschappelijke historie, met voetnoten en verwijzingen, met zorgvuldig geargumenteerde en wetenschappelijk gewogen meningen: hij is niet de volkomen objectieve, koele buitenstaander, die louter cerebraal zijn onderwerp ontleedt en de gebeurtenissen volgt. Hij heeft zijn boek geschreven met hart en fantasie, allereerst natuurlijk als kenner der historie, maar tevens als mens en litterator. Herzberg is Jood en als Jood klopt zijn hart warm voor het oude volk van Judea, dat zo zwaar te lijden had van de tyrannie van Herodes, de Idumeeër. „Nooit is er een stad geweest die zo bemind werd als Jeruzalem en nooit was er een volk, dat zo hardnekkig vasthield aan zijn verleden en de tradities der vaderen." Herzberg schrijft deze of dergelijke zinnen neer met een gemoed, warm van herinnering aan de verre lotgevallen van zijn volk. Het is deze innige deelname, dit nabije medeleven met wat het onvergetelijke Jeruzalem eens aandreef en bewoog, dat het boek een eigenaardige bekoring geeft. Hij voelt zich nog geheel en al thuis in wat hij ergens „de hoogvlakten der poëzie" noemt, in de psalmen en citeert met ingenomenheid het lied van de terugkeer uit Babylon:

„Laat, God, onze wederkeer zijn
als de weerkeer der stromen in het Zuiden
en zij, die in tranen zaaien,
Zullen jubelend oogsten.
En schrijdt een man, zijn zaadbak dragend,
voort en schreit,
Hij zal, zijn garven dragend,
Eens wederkeren in jubel."

en ook het zinszwangere profetenwoord:

„Gij zult nog eens worden als een achtergelaten vlag op een heuvel".

Intussen is dit boek de geschiedenis van Herodes en niet, tenzij slechts indirect en ten dele, van het Joodse volk. De auteur vertelt die geschiedenis op zeer persoonlijke wijze. Hij schrijft „cavalièrement", dat wil zeggen, niet schools, niet dor en vervelend, maar luchtig, vlot, lichtelijk ironisch, concreet en aanschouwelijk. Zelf spreekt hij in het Pro Domo, dat als inleiding voorafgaat, van „een boek, ten dele bestaande uit geschiedenis". Dit laatste doelt op het middenstuk van het werk, dat in een zevental dramatische tonelen een zeer belangrijke episode uit Herodes' leven voorstelt, het dreigend verlies van zijn koninkrijk en de moord op zijn hevig geliefde gemalin, Mariamme. Hier maakt de geschiedenis plaats voor de fantasie en wijst de historicus enigszins terug voor de dramaticus. Na dit dramatisch fragment komt de verteller en prozaïst weer aan het woord.

Veel vertrouwen heeft Herzberg niet in onze kennis van het verleden. „Er is nog geen enkel boek over Herodes geschreven," zegt hij, „of een volgend boek kwam het tegenspreken. En met dat nieuwe boek gebeurde hetzelfde." Toch geloof ik, dat wat men met een groot woord „het oordeel der geschiedenis" over Herodes noemt, wel voor altijd is vastgelegd en dat ook Herzberg daarmee instemt, dat hij namelijk een man was van grote talenten, een politicus, strateeg en organisator van ongewoon formaat, maar tevens een man zonder moraal of geweten, een door hartstocht gedrevene, wreed en zelfzuchtig tot in het onmenselijke. Zo treedt Herodes uit dit boek te voorschijn en zo leeft hij min of meer in de voorstelling der mensen, ofschoon enkelen, die zich goed met zijn wezen en karakter hebben ingelaten, hem al te eenzijdig als louter wreed en bloeddorstig zien.

Herzberg tracht hem, aan de hand van de hoofdbron Flavius Jozefus vooral, de [illegible] uit die tijd voor de Joodse lotgevallen en hem innerlijk als mens nader te komen en te begrijpen en te verklaren. En hij is daarin geslaagd. Ook een wreed en zelfzuchtig koning vermoordt zo maar niet uit een gril van het ogenblik zijn intens beminde vrouw en zijn drie oudste zonen. Hoe deze tragedies werden voorbereid, hoe hartstochten en intriges, botsingen, omstandigheden, haat en misverstanden ges Herodes tot deze monsterlijke daden brachten, wordt hier aannemelijk gemaakt. Dat Herzberg, die niet in de Evangeliën gelooft, althans niet zoals een Christen, de kindermoord van Bethlehem voor onhistorisch houdt, omdat op deze gebeurtenis buiten Mattheus nergens gezinspeeld wordt, vermelden wij terloops als het gewone en uiterst zwakke standpunt van niet-orthodoxe historici. Deze kindermoord ligt geheel in Herodes' lijn en het getuigenis van de evangelist is te positief om het op louter negatieve gronden te betwijfelen.

Zo is er met „Herodes" een zeer merkwaardig boek ontstaan. Het eerst geschreven en de kern is het dramatische fragment in zeven tonelen dat destijds in opdracht van hogere instanties vervaardigd werd. Het stuk zal tijdens het Holland-Festival van de zomer voor het eerst door Theater worden opgevoerd. Het verdient dat ten volle. Vinding, dramatische schikking, karakteristiek en dialoog zijn uitstekend. De auteur wilde blijkbaar dit dramatisch fragment niet aan de openbaarheid prijs geven zonder het in zijn historische omlijsting geplaatst te hebben. En zo schreef hij een voor- en een nastuk in normale verhaalvorm. Het voorstuk leidt in tot een inzicht in de Joodse verhoudingen kort vóór Christus' geboorte. Hier klopt het Joodse hart van de schrijver het warmst; hij kan een ogenblik Herodes vergeten en zich verdiepen in dat met weemoed met heimwee en Messiasverlangen geladen verleden van zijn volk. Dat het Farizeïsme hier een enigszins andere sfeer en kleur heeft dan in het evangelie, is begrijpelijk. De Farizeeërs zijn hier de trouwste en meest authentieke dragers der Joodse traditie, terwijl de Sadduceeën, wier spoor in het Evangelie slechts spaarzaam te vinden is, meer het politieke Jodendom vertegenwoordigen.

„Herodes, De Geschiedenis van een Tyran" doopt Herzberg zijn boek, met de ondertitel wel aangevend dat hij Herodes wenst beschouwd te zien als een exponent of symbool, het symbool ener regeermacht en regeerwijze, zoals wij ze allen van nabij hebben ervaren. Van deze tyran zijn wij door de tijdsdocumenten vrij goed op de hoogte en de Voorzienigheid plaatste hem in een tijdsgewricht en in verhoudingen, dat zijn naam moest behouden blijven door alle komende eeuwen. Abel Herzberg heeft zijn schim voor ons opgeroepen en hem contouren gegeven, waardoor hij menselijk begrijpelijker en aanvaardbaarder voor ons kwam te staan.

1) Abel J Herzberg, Herodes. De Geschiedenis van een Tyran. 300 blz. Amsterdam, N.V. De Arbeiderspers 1955. f 9.75.

RUSSEN geloven niet dat Amerikanen gelukkig leven

Herfstmode in de U.S.S.R. nylons met zwarte hielen

Wat is de meest opvallende verandering, die ik heb opgemerkt sinds mijn terugkeer?

Op het moment, dat ik de Fins-Russische grens overschreed ten westen van Leningrad, werd ik getroffen door de buitengewone hoffelijkheid en vriendelijkheid niet alleen van de autoriteiten, maar ook van de gewone burgers. Zij trachtten de buitenlander niet meer te vermijden zoals vroeger. Zij waren integendeel erg verlangend met mij te praten. De eerste Russische krant, die ik weer las, was in vergelijking met vroeger verfrissend. Frases als „Amerikaanse oorlogsstokers, kannibalen en hyena's" waren er uit verdwenen.

Hoe „echt" is de „new look" in Rusland? Deze vraag kan misschien het best beantwoord worden door een journalist als Henry Shapiro, die van 1937 tot 1953 correspondent van United Press in Moskou was, en die daar na een verblijf van twee jaar in de Ver. Staten. kort geleden is teruggekeerd. Na de hervatting van zijn werkzaamheden in de Russische hoofdstad kreeg Shapiro als eerste opdracht zijn oordeel uit te spreken over de vraag of Rusland werkelijk een verandering heeft ondergaan. Shapiro heeft zichzelf een aantal vragen gesteld en getracht daarop een antwoord te geven. Het resultaat treft de lezer hierbij aan.

Als men met een gewone Rus praat dan is de eerste vraag die hij stelt: wil Amerika werkelijk oorlog met de Sovjet-Unie? Ik geloof dat hij er voor zichzelf thans wel van overtuigd geraakt is, dat het antwoord ontkennend is. Daarna informeert hij naar de Amerikaanse politiek, naar de levensstandaard en naar de buitenlandse politiek.

Wat gebeurt er als men die Rus vraagt „is de wereld voorbestemd om communistisch te worden?" Hij zal „ja" antwoorden en hij zou volkomen in zijn antwoord geloven. De jongere Russische generaties zijn opgegroeid met de sinds 1917 steeds herhaalde doctrine dat het wereld-communisme onvermijdelijk is. Zijn standpunt, bepaald door de Marxistische leer, is dat de communistische macht gestadig groeit en dat het kapitalisme tegelijk achteruit gaat. Dat standpunt is sinds de dood van Stalin niet veranderd.

En wanneer men een Rus vraagt of hij niet gelooft dat de Amerikanen goed en gelukkig leven, dan antwoordt hij, dat de Amerikanen inderdaad goed leven. De hoge Amerikaanse levensstandaard is algemeen bekend aan de meeste Russen, die ik vroeger gekend heb en aan hen die ik nu ontmoet. Maar hij zal niet toegeven dat de Amerikanen ook gelukkig leven. Op grond van wat zij lezen, horen en zien in de Russische kranten, via de Russische radio en in de enkele Hollywood-films die in Rusland vertoond worden, geloven vele Russen dat in Amerika geweldpleging, misdadigheid, jeugdcriminaliteit en rassenhaat aan de orde van de dag zijn.

Mensen beter gekleed

De prijzen van levensmiddelen en kleding zijn vrijwel niet veranderd, maar het schijnt dat de winkels beter in hun voorraden zitten en dat er minder artikelen schaars zijn. De mensen op straat zien er beter gekleed uit.

Ofschoon dezelfde censuur-formaliteiten bestaan als vroeger, zijn de correspondenten thans veel vrijer in hun berichtgeving dan ooit sinds de oorlog. De censors werken vlug en zijn veel redelijker dan zij ooit geweest zijn in de twintig jaar van mijn ervaring. De journalisten hebben nu veel meer vrijheid om kritische opmerkingen te maken over Ruslands binnen- en buitenlandse politiek, over Russische persoonlijkheden.

Het reizen is gemakkelijker geworden voor buitenlanders. Vroeger „gesloten" gebieden, zoals Siberië, Centraal-Azië, de Wolga-streken en de Kaukasus mogen thans bezocht worden. Er zijn echter nog vele andere gebieden die nog verboden voor buitenlanders zijn. Men kan gemakkelijker en vlugger vergunning krijgen om naar veraf gelegen streken te reizen.

De jeugdcriminaliteit is nog steeds een probleem in Rusland, zoals blijkt uit de perscampagnes tegen dronkenschap, luiheid en immoraliteit bij de jeugd. Een geliefd doelwit van de Russische caricatuur is de „stilyag", het slagwoord voor de jongelui die rondhangen in bars, werk schuwen. Kerkbezoek door jongeren wordt overigens ook als een misdaad beschouwd.

Geen schuilplaatsen

De Russische kinderen zijn waarschijnlijk net zo geïnteresseerd in luchtvaart als in alle andere landen. Er zijn talloze „vliegtuigmodel"-clubs en de meeste kinderen willen „vlieger" worden of ingenieur. De kinderen weten echter weinig of niets van atoombommen af.

Er is in Rusland niets te zien van schuilplaatsen of oefeningen voor geval van luchtaanvallen. Zo nu en dan publiceren de kranten voorzichtig gestelde artikelen over de mogelijkheden van de waterstofbom, maar niets dat gelijkt op de uitvoerige beschouwingen die men in Amerika kan lezen over de gevolgen van een aanval met zulke bommen op de een of andere stad.

Er zijn zeer zeker veranderingen gekomen in de damesmode en de verschijning der vrouwen in het algemeen. De Russische vrouwen tonen steeds meer gevoel voor stijl en de kranten moedigen haar daarin aan. Nylonkousen met zwarte hielen zijn de grote mode deze herfst. Er waren dit jaar in Moskou verscheidene grote modeshows. De oplage van de modetijdschriften neemt toe. Er is thans wat Chinese zijde en wat Franse en Italiaanse stof verkrijgbaar. De mode heeft op het ogenblik niet meer de tendens het figuur te verhullen. De schoonheidsinstituten maken goede zaken. Niettemin zijn de Russische meisjes nog lang niet zo elegant als de Westerse vrouwen.

„Krokodil"

In de Russische bladen worden wat grapjes gemaakt, maar veel minder dan in Westerse kranten. „Krokodil" het bekende humoristische weekblad neemt vaak de bureaucratie ertussen het wanbeheer, de slechte verbruiksgoederen en de tekorten. Maar leiders of politieke figuren worden nimmer aangevallen. De kranten zijn zeer ernstig. Zij publiceren geen grappen of anekdotes, geen humoristische „strips". Op Zaterdagavonden en zondagen zijn de 50 orthodoxe kerken van Moskou gewoonlijk overvol. De parochie van de kathedrale kerk van de partriarch telt ongeveer 2000 zielen. De kleinere kerken hebben een trouw gehoor van verscheidene honderden elk.

Voor sterke zenuwen

Stratford-on-Avon. — Tijdens de voorstellingen van „Titus Andronicus", het bloedige drama van Shakespeare, in het „Stratford Memorial Theatre" zijn reeds zoveel toeschouwers flauwgevallen, dat in het vervolg een groep personeel van de gezondheidsdienst met een ambulance bij het gebouw aanwezig zal zijn.

Tijdens een voorstelling dezer dagen vielen tien mensen flauw.

In het stuk wordt Lavinia, gespeeld door Vivien Leigh, de tong uitgesneden en eet Maxine Audley, als Tamora, een pastei waarin vlees is verwerkt van de lichamen van haar twee zoons.

De bloedigste scene is echter wel die, waarin Sir Laurence Olivier als Titus zijn eigen hand afsnijdt. Bij deze scene wordt achter de coulissen, aldus een functionaris van het theateer, „prachtig het kraken van beenderen" nagebootst.

De voorstellingen blijken toch een groot succes te zijn.

Van peuk tot sigaret

Londen. — Een naar Engeland uitgeweken Pool is tot drie maanden gevangenisstraf veroordeeld, omdat hij in de afgelopen drie jaar in zijn levensonderhoud heeft voorzien door het vervaardigen van „nieuwe sigaretten" uit sigarettenpeukjes. De rechter wees erop, dat de peukjes afkomstig waren van „door willekeurige personen gerookte sigaretten" en dat hierdoor ziekten zeer gemakkelijk konden worden verspreid. Als bijkomende straf werd aanbevolen de Pool naar zijn vaderland terug te zenden.

Westduitse defensie-raad in werking

Bonn. — De Westduitse defensieraad die ten doel heeft het regeringswerk voor defensiezaken te coordineren, is in werking getreden. De raad heeft een adviserende stem. Voorzitter is de kanselier. Zijn plaatsvervangers zijn de vice-kanselier en de minister voor atoomenergie. Permanente leden zijn de ministers van defensie, buitenlandse zaken, binnenlandse zaken, economische zaken en financiën.

Koffieoogst door zware regens bedreigd

New York. — Volgens een woordvoerder te New York van de nationale federatie van koffie-producten in Colombia heeft de zeer zware regen in Colombia de koffiepluk en het vervoer naar de havens belemmerd. De schade is tot nu toe gering, doch gewaarschuwd wordt, dat, indien de regen aanhoudt, aanzienlijke schade kan worden verwacht.

Uit andere bronnen wordt vernomen, dat de koffie-oogst in Mexico en El Salvador eveneens door zware regen wordt bedreigd.

Vertegenwoordigers van de koffieproducerende landen komen thans te Washington bijeen ter bespreking van koffie-vraagstukken en uitwisseling van denkbeelden over een mogelijke gezamenlijke actie tot uitbreiding van het kiffieverbruik. De bijeenkomst wordt gehouden onder auspiciën van het internationaal koffiebureau.

Moskou. — De burgemeester van Moskou, M. Jasnof, is dezer dagen per vliegtuig in Londen gearriveerd voor een bezoek van enkele dagen als gast van de stad Londen. Dit is zijn eerste bezoek aan Engeland.

...geanimeerde receptie vond plaats aan boord van het toeristenschip „Southern ... in de haven van Oranjestad. De agente van deze lijn, S. E. L. Maduro ...ns, was hier vertegenwoordigd door de heer P. Wurtz. Geheel rechts van ...foto ziet men de heer Adler.

Hedenavond bridgedrive

Oranjestad. — Hedenavond vindt de bridgedrive plaats in het Strandhotel, georganiseerd door de vertegenwoordigers van Heinekens, de Baardse Trading, die een gelijk bedrag als de inleggelden zullen bedragen zal bijpassen en het geheel overdragen aan de t.b.c.-bestrijding. Dergelijke bridgedrives zullen in het vervolg worden gehouden afwisselend in het restaurant van het Beatrixvliegveld en Trocadero.

Rechter naar Bovenwinden

Oranjestad. — In verband met de reis van de Rechter in Eerste Aanleg naar de Bovenwinden Woensdag a.s. zal dit Gerecht zitting houden Dinsdag a.s. voor burgelijke zaken.

Op een motor

Oranjestad. — Omstreeks 14 uur gistermiddag werd klein alarm gegeven op het vliegveld. Een Ransavliegtuig, dat wekelijks met verse groenten en fruit voor de Veld Stores op ons eiland komt, had motorstoring. De piloot maakte echter een perfecte landing op één motor en de brandweer kon weer inrukken.

Poligoonfilm van Aruba

...njestad. — Gistermorgen werd ...oef gedraaid met de Poligoonfilm ... het Koninklijk bezoek o.a. aan ... De opnamen zijn zeer duidelijk ...ank zij de schitterende medewer... welke in die dagen werd onder...n van de autoriteiten, waren de ...sten vrij in de keuze der beelden. ... ziet verscheidene bekende gezich... het doek. Dit weekeinde draait ... Nederlandse nieuwsfilm in het de ...theater.

Receptie afb Southern Cross

...anjestad. — Ook op Aruba vond ... zeer geanimeerde receptie plaats ... gelegenheid van het eerste bezoek ... de Southern Cross aan de haven ... Oranjestad. In onze editie van ...en kon men omtrent het schip ... uitgebreid verslag lezen. De heer ... heeft inderdaad een bezoek ge...t aan het Basiroeti-project, dat ...s in aanbouw is en hij was aan...m getroffen dat men zijn advies ...opgevolgd.

HAMMARSKJOELD doet Egypte en Israël voorstellen

New York. — De secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Dag Hammarskjoeld, heeft gisteren aan Egypte en Israël „zekere voorstellen" gedaan voor het herstel van de orde en stabilitet in de gedemilitariseerde zone van El Aoedja. Hammarskjoeld gaf voorts uiting aan zijn „ernstige bezorgdheid" over de jongste actie der Israeliërs en protesteerde tegen de belemmering door Israël van de bewegingsvrijheid van de waarnemers der V.N.

Vertegenwoordigers van de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk hebben gisteren met Hammarskjoeld besprekingen gevoerd over de gevechten tussen Israël en Egypte, waarbij o.a. de vraag besproken werd, of de veiligheidsraad zal worden bijeengeroepen.

In Washington is medegedeeld, dat Amerika het voorstel van de Israëlische premier, Ben-Goerion, tot directe onderhandelingen tussen de Arabieren en Israeliërs zal steunen. In Londen werd officieel betreurd, dat de „Israelische strijdkrachten het recht in eigen handen genomen hebben".

In Caïro werd gistermiddag een communiqué uitgegeven, waarin gezegd werd, dat de strijd in de woestijn van Sinai voortduurt. Volgens het communiqué „slaagde de vijand erin een deel onzer posities te bezetten". Later werd medegedeeld, dat de Egyptische strijdkrachten, gesteund door pantsereenheden en vliegtuigen, een belangrijke stelling aan de Egyptische zijde van de grens met Israël hadden heroverd.

De Israëlische ambassadeur in de Verenigde Staten, Abba Eban, heeft medegedeeld, dat hij in Washington wapens voor Israël zal vragen. Zijn ambtgenoot in Londen zal hetzelfde verzoek tot de Britse regering richten

YRAUSQUIN stopt eerste ananasplant in vette grond van plantentuin

...heer Juancho Yrausquin, Statenvoorzitter, stopt hier het eerste ananasplantje ... de grond op Cas Cora. Deze bijzondere gebeurtenis vond hedenochtend plaats ... gezelschap van de heren Kwiers en Sanchez, de landbouwdeskundige van ...mperos C.A., de fabriek die 50.000 ananasplanten aan de Staten der Nederlandse Antillen schonk. Op de achtergrond de heer Ruben Yrausquin.

Eerste stap tot nieuwe industrie op Benedenwindse Eilanden

Willemstad. — De eerste plant van de 50.000 ananasplanten, welke door de ...strias Pampero C.A. van Barquisimeto, Lara (Venezuela), ten geschenke ... gegeven aan de Staten van de Nederlandse Antillen om als proef te dienen ... een eventuele massabeplanting, werd hedenmorgen door Statenvoorzitter ...ncho Yrausquin in de vette kleigrond achter de proeftuin op Cas Cora in ... grond gezet. Zoals de „Amigoe" enige tijd geleden schreef, heeft de In...strias Pampero C.A. belangstelling voor de beplanting van de ananasplanten ... de Benedenwindse Eilanden. Deze namelijk zouden het hier uitstekend doen. ... de staat Lara in Venezuela zijn door de genoemde fabriek reeds een kleine ...000 van deze planten van het soort „spanjola roja" geplant die elk jaar ...chten leveren. Over anderhalf jaar kunnen van de nu geplante ananasplanten ... eerste vruchten tegemoet gezien worden.

...t planten van de eerste ananas... door de heer Yrausquin werd ...woond door de Gedeputeerde van ...dbouw Kwiers.

...der was aanwezig de landbouw...ig expert van de Pamperos C.A., ...heer Sanchez, die hier enkele da... zal blijven

Van de 50.000 planten worden er 10.000 ... Aruba gezonden, terwijl Bonaire ... planten krijgt. Op de plantage ... Dr. Maal, San Juan, worden er ... geprobeerd, op Jeremie. het land... van Amador Maduro 1.000, terwijl ...eer J.A.J. Sprock er 600 gaat plan... op Toni Koenchi.

...t is juist een mooie tijd om de ...len in de grond te stoppen, er is ... regen gevallen die de grond nat ...vettig heeft gemaakt.

Wanneer de planten eenmaal goed ...en kunnen zij wel zes maanden ...en water, zo vertelde de heer ...usquin onze redacteur.

...en heeft uitgerekend dat het wa...l in Venezuela, in de staat Lara ...veer 574 mm. is, terwijl dat van ...açao ongeveer 550 is. Het klimaat ... de grondgesteldheid zijn ongeveer ...k aan die in Lara zodat men welhaast zeker van een succes is. Indien de proeven lukken zal de fabriek zeer waarschijnlijk op Bonaire worden gebouwd.

Het voordeel is dat het transport van de vruchten eenvoudig is. In Lara moeten de trucks uren door het onherbergzame terrein rijden voordat men bij de fabriek is.

De Landbouwafdeling van de Dienst Watervoorziening te Curaçao, die de Plantentuin en dus ook de beplanting van de ananas onder beheer heeft, hoopt over vier dagen alle planten in de grond te hebben. Er zullen waarschijnlijk 12 werklieden aan de slag gaan.

Het geschenk van de 50.000 planten aan de Staten der Nederlandse Antillen is een zeer mooie geste waarvoor het Antilliaanse volk de Venezolaanse maatschappij dankbaar is.

Vaart

Het KLM vliegtuig dat Woensdag uit Amsterdam vertrok landde gistermiddag 15.35 uur loc tijd op Hato; het vliegtuig dat Woensdag van hier vertrok landde hedenochtend 08.38 uur Ned. tijd op Schiphol.

CURACAO

Een zomer slechts heeft zij gedanst

Willemstad. — De film "Een zomer slechts heeft zij gedanst" zal, zo deelt het bestuur van de Filmliga ons mede, op Maandag 7 November a.s. te 20.30 uur voor een tweede vertoning in Asiento worden herhaald.

Canasta les

Willemstad. — De JPF Canasta Commissie heeft besloten een Canasta inleidingscursus te geven. Vanaf Maandag 7 November zal er elke Maandagavond aanvangende 20.00 uur, in de JPF club onderricht gegeven worden in dit edele spel. De leden die zich in Canasta willen bekwamen, zijn hartelijk welkom. De anderen die het reeds kennen eveneens, omdat ze als partners kunnen optreden.

Grappenmaker

Willemstad. — Een badgast van Piscaderabaai deed aangifte van diefstal van zijn portemonnaie inhoudende $ 1400.— Uit een ingesteld onderzoek bleek van diefstal geen sprake te zijn.

Cepim mutaties

Aangekomen van Nederland: K.L.J. Crince le Roy, H. J. M. Lichtveld, B. B. Verroen.

Vertrokken naar Nederland, N. Stofkoper; J.H.L.B. Wins.
Naar Paramaribo, C.R.A. Naaldijk.

Luilekkerland in Iowa

Burlington. — Dank zij een prijzenoorlog tussen de bakkers kunnen de inwoners van Burlington, in de Amerikaanse staat Iowa, niet alleen gratis brood krijgen, maar bovendien op elk brood nog vijf dollarcent toe.

Nobel Vredesprijs

Oslo. — De Nobel Vredesprijs voor 1954 werd geschonken aan de afdeling van de hoge commissaris voor vluchtelingen van de Verenigde Naties die onder de heer Van Heuven Goedhart staat, aldus een officiële bekendmaking. Het Nobel-comité zei dat de Vredesprijs voor 1955 tot het volgende jaar teruggehouden zal worden.

Parijs. — Bij de aanleg van een riool zijn in een Parijse voorstad 3 werklieden om het leven gekomen, toen een diepe greppel instortte.

Regerings communiqué

Project betekent voor SURINAME economische ruggegraat

Paramaribo. — De Surinaamse regering heeft een communiqué uitgegeven waarin zij onder meer zegt: „het is thans mogelijk binnen redelijke grenzen van nauwkeurigheid de kosten van de bouw van de dam Brokopondo en de bijkomende werken en kostprijs te ramen."

De regering kon in verband met de financiële consequenties eerst tot de bouw van de dam besluiten indien er zekerheid was dat het overgrote deel van de electrische energie tegen een verantwoorde prijs aan de aluminium reductiebedrijf afgezet kan worden. De regering geeft er de voorkeur aan financiëring van de exploitatie van de dam met de bijbehorende hydro-electrische werken in de vorm van een openbaar nutsbedrijf door het land of een landsbedrijf. Indien de financiëring van de bouw van de dam voor het land geschiedt, zal er een lening moeten werden gesloten van ca 80 a 85 millioen gulden. De bouw en de financiëring van de exploitatie van het aluminium reductiebedrijf liggen daarentegen volgens de regering specifiek op het terrein van de particuliere investeerder. Aldus is de bedoeling de energie opwekking in handen van de overheid te plaatsen terwijl de overheid zal optreden als verkoopster van de stroom.

De hoeveelheid electrische energie beschikbaar uit het Brokopondo project is voldoende om veertigduizend ton aluminium sjaars te vervaardigen.

Op korte afstand van het Brokopondo stuwmeer in het Nassaugebergte is een voorkomen van bauxiet aangetroffen van goede kwaliteit, getaxeerd op 10 a 15 millioen ton. De bedoeling is deze ertsvoorkomens te reserveren voor de maatschappij die de bouw van het aluminium reductiebedrijf in Suriname zal entameren. De regering heeft bijzondere aandacht besteed aan de vraag of er van particuliere zijde belangstelling heerst op de oprichting van een dergelijk bedrijf. In de geest van het Statuut heeft de regering, afgegaan van de vraag of er van Nederlandse zijde zodanige belangstelling bestaat, zich in nauw overleg betrokken met de Nederlandse autoriteiten en contact opgenomen met enkele Nederlandse maatschappijen. Uit een vooroverleg met een Nederlandse ondernemer bleek dat deze belangstelling voor de oprichting van het aluminium reductiebedrijf had en bereid was een serieus onderzoek in te stellen. Het onderzoek is inmiddels aangevangen. Verwezenlijking van de plannen is ook mogelijk door combinaties van buitenlandse maatschappijen.

Verder is de regering gebleken dat ook andere eventueel in aanmerking komende maatschappijen bereid zijn het Brokopondoproject serieus op de mogelijkheden te bestuderen en het aanvankelijke pessimisme van derde zijde heeft dus plaats gemaakt voor een bereidheid de mogelijkheden serieus te onderzoeken, hetgeen een belangrijke stap in de goede richting is. De regering herhaalt dat de uitspraak van het regeringsprogramma gedaan voor het totstandkomen van het Brokopondo-project zeer waardevol is en zij alles in het werk zal stellen om haar doel te bereiken.

Mgr. Alferink Aartsbisschop van Utrecht

Utrecht. — Naar het A.N.P. van de zijde van het aartsbisschoppelijk paleis te Utrecht verneemt, is mgr. dr. B. J. Alfrink, tot nu toe administrator-apostolicus der Nederlandse kerkprovincie, door de Paus benoemd tot aartsbisschop van Utrecht.

STATENVERKIEZING.

Kiezers wier beroep of werkzaamheden medebrengen dat zij geregeld doch met geen groter tussenruimte dan 14 dagen buiten het eiland, op welk kiezerslijst zij voorkomen, moeten verblijven zijn bevoegd bij volmacht te stemmen.

Zij die van deze bevoegdheid gebruik willen maken moeten vóór 1 Januari 1956 een daartoe strekkend verzoekschrift bij ondergetekende indienen.

Formulieren daartoe zijn kosteloos verkrijgbaar ten burele van het Bevolkingsregister.

De Gezaghebber van het eilandgebied Aruba
KWARTSZ.

Arbeidersgeschil......

(Vervolg van pag. 1)

geschreven dan om nogmaals te trachten de arbeidsvrede, welke eenieder wenst, te herstellen.

Hoogachtend:
Meade,
United Miners Union of Curaçao'

De gevolgen

Men ontveinst zich in vakbondkringen niet, dat de strijd nog lang niet gestreden is. Gerefereerd wordt aan internationale contacten die gelegd zijn en men veroordeelt het beleid van de directie van de Curaçaose Mijnmaatschappij die de Miners Union of Curaçao in de praktijk niet wenst te erkennen. Men wijst in vakbondkringen op een weinig sociale behandeling van de werknemers. Er wordt hier beweerd dat de Mijnmaatschappij meer dan 50 jaar ten achter is op de sociale arbeidswetgeving. Dat de arbeids inspectie nimmer op deze ongewenste toestanden is gestuit, noemt men in kringen van het vakbondwezen onbegrijpelijk.

Een vakbonds-bestuurslid gaf de verzekering, dat de Bond wèl geslagen, maar niet verslagen is. De strijd tussen de Mijnmaatschappij en de arbeiders is volgens hem geen locaal conflict meer. De strijd is uitgegroeid tot een grotere omvang.

Wat denkt men te kunnen bereiken? Niets, luidt het antwoord van de vakbond, want deze zaak zal zo nodig voor het internationale forum worden gebracht, de mogelijkheid, dat alle schepen met fosfaat geladen en afkomstig uit de Antillen in geen enkele Amerikaanse haven zullen worden gelost is niet denkbeeldig. Men dient wel te realiseren, aldus onze zegsman, dat de belangen van de Antillen door deze betreurenswaardige gang van zaken ernstig worden geschaad. Van de zijde van de Miners Union kan op alle medewerking worden gerekend om te komen tot een beslechting van het geschil en in dit verband wees onze zegsman op de brief van 1 November j.l., welke beoogt het contact met de Mijnmaatschappij weer op te nemen.

Met betrekking tot de vraag of de Miners Union zou toejuichen dat artikel 138 bis van het wetboek van Strafrecht voor Curaçao uit de wetgeving zou worden geschrapt, deelde men ons mede, dat dit een aangelegenheid was, die de betrokken statenleden regardeert Wel was men van mening, dat het artikel een onrechtmatig karakter bezit.

Het kan zijn nut hebben het gehele betreurenswaardige verloop van het arbeidsgeschil op Nieuwpoort nader onder de loupe te nemen, waarbij hoogst interessante feiten aan het licht kunnen komen.

Het standpunt van de Union t.a.v. het voorspel, zullen wij morgen weergeven.

De vraag naar Amerikaanse olie

St. Louis. — Er is door de Independent Petroleum Association of America voorspeld dat de totale vraag naar Amerikaanse olie in 1956 op 8.997.000 vaten per dag, of 3,4 procent groter dan dit jaar zal zijn. De binnenlandse en exportvraag naar olie dit jaar is geraamd op 8.697,000 vaten p. dag of 7,3% meer dan in 1954. Geraamd wordt, dat de binnenlandse productie van ruwe olie in 1956 zal stijgen in vergelijking dit jaar met 311.000 vaten per dag, indien de totale invoer het volgend jaar in dezelfde verhouding tot de binnenlandse productie zou staan als in 1954. De binnenlandse productie zou echter slechts in 1956 met 18.000 vaten per dag stijgen indien de invoer in 1956 met dezelfde percentage als in 1955 zou toenemen.

Ned. Elftal bereidt zich voor

Amsterdam. — Het Nederlands elftal dat Zondag in de hoofdstad tegen Noorwegen zal spelen, heeft Dinsdag in het Olympisch Stadion stevig getraind. Vrijdag is er nog een bijeenkomst en Zaterdag een laatste lichte training. De voorzitter, Kruyver, zei dat Nederland alles op alles moet zetten. "De tegenstander weet dat bij een nederlaag het excuus kan worden aangevoerd dat amateurs het hebben moeten afleggen tegen profs. Wij daarentegen spelen onder de druk van te moeten winnen. Wij werken naar de climax-wedstrijd tegen Duitsland in het voorjaar, en dat maakt het moeilijker."

GREEP UIT DE ETHER

CUROM
17.00 Voor de Kinderen
17.15 Apèritief
17.30 Franse Chansons
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.20 Eilandelijke leeszaal!
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Music hall No.2
21.00 Edgar Palm en Ritmo
21.15 Julius Caesar,
22.00 Gevarieerde dansmuziek
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

RADIO HOYER:
17.00 Tea at five.
17.30 Met Duitse musici.
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.00 Sportnieuws.
19.30 Hoorspel
20.00 Gevarieerde muziek.
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerd programma
21.00 Conjunto San Hosé
22.00 Sluiting.

AVROS:
17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Reclame
17.30 Cinema Luxor
18.00 Comité Christelijke kerken
18.15 Piano-jazz
18.35 Technische Vraagbaak
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties
20.30 V & V.
20.40 Voor de jarigen
20.55 Niews
21.00 Sluiting

P.C.J.
18.37 Nieuws
18.52 Met de Microfoon naar....
19.10 Programma voor de KNSM
19.35 Kun je nog zingen zing dan mee.
19.48 Buitenlands Weekoverzicht.
20.00 Intermezzo
20.05 Reportage.
20.13 Wat de Pers er van zegt.
20.20 Voor de West
20.55 Avondgebed.
20.51 Nieuws
20.58 Sluiting.

Emmastad

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel. 3209
Personeel Afdeling:
Donderdag, 3 November 12.00 t/m Zaterdag 5 November 12.00 A. J. v/d Bos St. Michielweg 20, J.D. tel. 4384.
B. g. g. nad inl. tel, 2400

Materialen Afdeling:
J. v/d Vlis, tel. 4320

Geneeskundige Dienst
Dr. Volker, tel. 4245,
b. g. g: tel: 2409
Weekendwacht Suffisantdorp.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder No. 3086.
B. g. g: nad. inl. tel: 2400

C.S.M.
Rederij:
J. Hemmes tel. 2701

Scheepsagentschap:
07.30 - 12.00, 13.00 - 18.00, 19.00 - 23.00 kantoor tel. 2458/2551.
08.00 - 0.8.00 W. R. Engelsman tel. 2304.

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146.

THEATER ASIENTO.
Geen Voorstelling.

Rotterdam. — Het Nederlandse Militaire Elftal verloor het voetbalduel tegen een Belgisch militair elftal op het Spartaterrein met 5-2, de rust was 3-2.

Glasgow. — De universiteit van Glasgow heeft besloten een leerstoel in het Keltisch in te stellen.

Zesdaagse Dortmund

Dortmund. — De zesdaagse van Dortmund is gewonnen door de Zwitsers, Koblet en Von Bueren. De Nederlanders, Haan en Plantaz veroverden de achtste plaats, Van Vliet en Derksen de elfde plaats.

Engeland-Ierland 3—0

Londen. — Het Engels elftal versloeg Ierland met 3-0 — de rust was 0-0 — voor 60.000 toeschouwers in het Wembleystadion ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de Ierse voetbalbond.

Twee doelpunten kwamen van Denis Wilshaw van Wolves en een van Tom Vinney van Preston.

Voetballer door kniestoot overleden

Zwolle. — De 24-jarige A. Beltman Spil van het vierde elftal van het Zwolse PEC, die Zondag in de wedstrijd tegen Dalfsen II ernstig gewond raakte, is inmiddels overleden. Bij een hoekschop sprongen verscheidene spelers naar de bal. Beltman kreeg toen een kniestoot tegen zijn buik. Een operatie mocht niet meer baten.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

158 Er gaat een schok door Eric heen, als hij na dagenlange tochten door de steppe plots aan de horizon ruiters ziet opdoemen. Zes krijgers met hun pakpaarden. Snel zoekt hij dekking in een laag bosje en slaat de nadering van de troep gade. Doch eensklaps doet een bekende stem hem verheugd opspringen. Die stem en die daverende lach, dat kan nieman anders dan Halfra zijn. Nu kan hij duidelijk het soldatengezicht van de edelman onderscheiden. Naast deze Erwin... Met een stem, die schor is van aandoening, snelt de Noorman zijn zoon tegemoet en de anderen houden bedrukt hun paarden in. „Te deksel, dat is de koning!" brult Halfra, maar dan zwijgt hij plots. En terwijl de Nomaden met grote belangstelling de begroeting tussen vader en zoon gadeslaan, wendt hij met een heftig gesnuif het hoofd af. „Ahum, ziet gij ginds...... eh...... ginds," mompelt hij schor. „Als ik mij niet bedrieg, is het een van die zeldzame...... eh...... zeldzame edelkwakers," gromt Orm. En met een stekende blik laat hij zich behoedzaam op de grond zakken. „Wij dachten dat gij dood waart," mompelt de roerganger, terwijl hij Eric de hand schudt. „Maar wat niet is, kan komen, vooral nooit de moed opgeven! Dat jochie van u heeft ons mooi door een eindje vuilwater heen geholpen. Of het veel zal helpen, weet ik niet, maar het was beslist een nette streek." „Gij zijt in staat met uw lompe taal de grootste heldendaad door de modder te sleuren," briest Halfra in edele verontwaardiging. Een gevoel van trots doorstroomt Eric, als hij van de plechtstatige edelman hoort, op welke wijze Erwin hen bevrijd heeft. „Eh...... eh...... en onder mijn bekwame leiding versloegen wij toen de schurken," vervolgt Halfra. „Ik zond Kohorr weg, om de achtergebleven krijgers in het kamp van Tsacha te bewaken. Wij zelf zijn op weg naar Bor Khan, voor versterking. Begrijpt gij overigens, waarom Tsacha zijn voorgenomen aanval op Bor Khan's kamp opgegeven heeft?" De Noorman schudt nadenkend het hoofd. „Het is vreemd, er moet iets voorgevallen zijn, dat zijn aanwezigheid in het Noorden noodzakelijk maakte. Maar wat...... dat zullen wij trachten te ontdekken. Te paard, mannen. Wij gaan Tsacha achterna."